

Spotify-playlist

Heb je Spotify® Premium? Dan kun je meeluisteren met alle liedjes die mij geïnspireerd hebben tijdens het schrijven van dit boek. Klik hier¹ of zoek de afspeellijst *Kwijt*. Veel plezier!

1. https://open.spotify.com/playlist/6gCcNIiFQTFp0yTbthQ2eT?si=mnLb75LYSxOp-Gy_1bhb1gg

Proloog

SEBASTIAN

Nog maar een paar uur tot de start van mijn plan. Ik was ooit een oerwoud aan duistere geheimen en gevoelens en zij was het zonlicht dat door de bladeren heen mijn weg bescheen. Haar bezitten zal nooit genoeg zijn. Wij zullen *elkaar* bezitten. Dit is zoveel meer dan een uitdaging: dit is de rest van ons leven.

Naar de buitenwereld toe ben ik de man die bepaalt. De man met de grote pik, voor wie vrouwen gewillig hun benen wijd openen. Maar ik ben meer dan dat. Ik bestudeer, ik analyseer, ik plan, ik heb alles onder controle. Ik zorg ervoor dat ik *alles* weet. Ik ken geen schaamte en heb wat dat betreft geen geweten. Iedereen krijgt wat hem toekomt. Daar ben ik van overtuigd.

In mijn zwarte boekje leg ik de laatste hand aan het stuk tekst dat cruciaal is voor de succesvolle executie van mijn plan:

Wanneer wij seks met elkaar hebben, zal ik de enige zijn met wie je dat voor de rest van je leven doet. Je zult geen willekeurige avontuurtjes meer met andere mannen willen. Je hoofd en je hart zullen van mij zijn en van niemand anders.

Ik moet mijn woorden zorgvuldiger kiezen. Het is geen seks wat we met elkaar gaan hebben. Daar zal ik haar telkens aan herinneren; wat wij hebben, is meer dan seks.

Wanneer wij de liefde met elkaar bedrijven, zal ik de enige zijn met wie je dat voor de rest van je leven zult doen en zult willen.

Dat is beter.

Zij is mij vergeten, maar ik haar niet. Ik heb het wel geprobeerd. Ergens doet het pijn te weten dat zij zo'n grote indruk op mij heeft gemaakt

en ik geen enkele op haar. Ze bezit een stukje van mij dat weinig mensen kennen. Zij weet het niet, maar haar oma is daar zeker van:

'Ik zorg ervoor dat ze naar die meeting komt, maak je daar maar niet druk over.'

'Dat laat ik aan jou over, Corrie. Maar ik ben wel benieuwd of ze mij zal herkennen. Het is nu eenmaal lang geleden.'

'Ach, lieve schat. Weet jij nog hoe je er toen uitzag? Het zware leven dat je toen leidde... je zag er zo mager uit. En nu ben je een sterke, knappe man die leiding geeft aan duizenden mensen ter wereld. Ik durf te wedden dat niemand van toen je nu nog zou herkennen.'

'Het is niet erg als ze me wel zou herkennen, maar ik moet met alle scenario's rekening houden.'

'Neem maar van mij aan dat ze het echt niet door zal hebben. Ze was toen pas tien!'

Ze was inderdaad pas tien en zonder het te weten heeft ze een grote rol gespeeld in mijn leven. Ik ben wie ik ben door haar.

'Lieverd?' voegt haar oma er terloops aan toe.

'Ja?'

'Zorg goed voor mijn meisje.' De emotie in haar stem valt niet te ontkennen.

'Dat zal ik doen,' zeg ik resoluut.

Dat ze mij met haar meest kostbare bezit vertrouwt, geeft me een goed gevoel.

Op de klok boven de deur van mijn hotelkamer zie ik dat het nu halfdrie in de ochtend is. Ik ben zo druk bezig geweest met mijn Nina-veroveringsplan dat ik helemaal vergeet dat er ook nog op zakelijk gebied het een en ander staat te gebeuren. Mijn presentatie aan de werknemers van Audi Duitsland is de eerste stap in de executie van dat plan. Maar dat plan is gemakkelijk, minder risicovol.

Er is niets dat ik niet voor elkaar kan krijgen. Nothing. Niets. Niente.

Hoofdstuk 1 – Op rolletjes

NINA

'O ja, dat is lekker.'

Zie je die zwarte Tesla daar in een donker hoekje geparkeerd? Die met de beslagen ramen? Als je goed kijkt, zie je mij daar zitten op zijn schoot aan de bestuurderskant van de auto. Mijn slipje aan de kant getrokken en mijn rokje om mijn middel gewikkeld, terwijl ik hem hard berijd.

Sander is een salesmanager die vaak onderweg is. Ik kom hem niet vaak tegen, maar als we elkaar zien, weten we meteen wat er gaat gebeuren. Hij is lief, ruikt lekker en ziet er erg smakelijk uit in zijn grijze pak. Maar wat ik het aantrekkelijkst aan hem vind, is dat hij niet moeilijk doet. We weten dat dit alleen om seks gaat. Zorgeloze, emotievrije seks.

Terwijl ik op en neer ga, kijk ik hem aan. Hij doet de bovenste knoopjes van mijn blouse open en bevrijdt een borst uit mijn kanten beha. Hij kneedt de borst en zonder enige waarschuwing bijt hij hard, maar niet te hard. Hij weet precies hoe hij mij helemaal gek moet maken.

Zijn tong cirkelt om mijn gevoelige tepel. Ik geniet van deze intense sensatie. Ik maak zijn bovenste knoopjes ook los en glijd zachtjes met mijn nagels over zijn blote hals en borstkas. Als hij mijn andere tepel tussen zijn vingertoppen rolt en eraan trekt, hijg ik van opwinding.

Het is alleen hij en ik en dit moment. Hij geeft mij iets van hem en ik geef hem iets van mij. Alle schuld verdwijnt, alle verantwoordelijkheid verdwijnt, alle verdriet verdwijnt. Ik voel me vrij, levend en gelukkig. Het is een ongelooflijke adrenalinekick.

'O, o, o, ik ga klaarkomen.'

Ik zoen zijn mooie lippen. Dat heerlijk drukkende gevoel dat vanuit mijn klit omhoog kruipt om zo sidderend door mijn hele lichaam te stromen, probeer ik te onderdrukken.

'Nu al?' hijgt Sander.

Zijn handen glijden door mijn haren. Zachtjes trekt hij eraan, zodat ik recht in die mooie ogen van hem kijk. Ik knik, terwijl ik nog een paar keer op en neer ga over zijn harde pik.

'Zo nauw.'

Hij voelt dat ik bijna klaarkom en neemt het pompen van me over om samen met mij te kunnen komen. Dan druk ik mijn voorhoofd tegen het zijne en komen we bijna tegelijkertijd klaar.

Ik houd veel van seks. Het gaat mij niet zozeer om het achternaajagen van het orgasme, maar om de hele ervaring. Om de onverwachte ontmoeting, de aandacht die alleen op mij is gericht. Om het gewild zijn en de lichamelijke verbinding met een ander mens. Het geven en nemen en achteraf de vrijheid in de eindeloze toekomstige mogelijkheden. Alle volgende avonturen die op me staan te wachten. Alles bij elkaar opgeteld, geeft dit mij een ontzettende kick.

Als we op adem zijn gekomen en ik mezelf weer wat gefatsoeneerd heb, bekijkt hij me met een ondeugende grijns op zijn gezicht.

'Volgende week *same time, same place?*'

Er is geen ruimte in mijn leven voor Sander. Er is geen ruimte voor meer dan dit. Niet voor Sander of voor een andere man. Dat heb ik lang geleden besloten en daar kom ik niet op terug.

Ik wil zijn dag niet verpesten, dus ik zeg: 'Wie weet?' en stap uit zijn auto. Ik sla de deur achter me dicht en loop weg. Met mijn ondeugende grijns kijk ik nog even achterom en geef hem een knipoog na.

'IS IT TOO LATE NOW to say sorry?'

Ik zing uitbundig mee met de hit van Justin Bieber. Of zoals Anita en ik hem noemen: *Lick me Bieber*, vanwege de videoclip waarin een knap meisje zijn blote buik likt. Het is een grapje dat alleen wij begrijpen.

Dat ik graag hard meezing met mijn favoriete nummers in de privacy van mijn vrachtwagen is een van mijn best bewaarde geheimen. Er is niets beters om de werkdag mee te beginnen.

Het nummer wordt onderbroken door mijn telefoon. Ik zat zo diep in gedachten dat ik me helemaal kapot schrik. Het duurt een seconde om te beseffen dat Anita me belt.

‘Tijgertje! Wat voor roddels heb je vandaag voor me?’

‘*Trucker Girl!* Heb je gehoord over de speciale vergadering die de hoge piefen hebben ingepland vrijdag?’

‘Ik heb nog geen kans gehad om mijn e-mail te checken. Wat hebben ze nú weer?’

‘Die mail is een maand geleden al verstuurd, *girl!* Anyway, er schijnen weer “ontwikkelingen” te zijn die te maken hebben met Audi USA Corporate die ze ons willen mededelen. En ze willen meteen van de gelegenheid gebruik maken om af te sluiten met een groot feest. Ze hebben voor iedereen een hotelkamer geboekt, het wordt dus een *big deal*. Ik ben zo benieuwd! Jij gaat toch wel?’

‘Daar moet ik even over nadenken.’

Op zich ben ik altijd wel in voor een feestje, ik ben een echte pluk de dag-meid, maar dit is wel erg *last minute* en de vrijdag reserveer ik altijd voor oma.

‘Ik laat het je nog weten.’

‘Nee, je móet gaan, Nina! Met wie moet ik anders lachen om die bekakte bedrijfstrutjes met hun mooi gemanicuurde gelnageltjes? En trouwens, John is er ook.’

‘Ik kwam John vorige week nog tegen bij de rustplaats vlakbij Koblenz. Hij is overduidelijk smoorverliefd op je.’

Vrachtwagenchauffeur John is een lieve jongen die lang getrouwd is geweest en te lang heeft vastgezet in een zombie-achtige relatie.

Met zombie-achtig bedoel ik emotioneel en liefdeloos. Nu dat eindelijk afgelopen is, hebben hij en mijn gekke vriendin Anita een soort knipperlichtrelatie met heel veel - ik heb vier letters voor je - S.E.K.S..

'Waarom heb je mij nog nodig als John erbij is? Ik durf te wedden dat jullie het eerste het beste lege kantoor binnenglippen om hete, wat zeg ik, stomende seks te hebben. Dan blijf ik alleen achter en zie ik je de hele avond niet meer.'

'Daar hoeft je niet bang voor te zijn, want ik ben veel te nieuwsgierig naar de "ontwikkelingen" die ze ons willen mededelen. Normaal gesproken ben ik van alle roddels op de hoogte, maar hierover doen ze zo geheimzinnig!'

Anita is verslaafd aan roddels. Als zij een roddel vertelt, worden haar ogen groter, gaan haar wenkbrauwen omhoog en gaat ze zachter praten, zodat je dichterbij moet komen om het te kunnen horen. Ze geniet er echt van.

'En wat de hete seks betreft... Ik heb besloten dat ik vrijdag *hard to get* ga spelen,' terwijl ze dat zegt, zie ik haar gezicht voor me met dat typisch ondeugende glimlachje van haar.

'Hoe bedoel je? Ga je hem seks ontzeggen? Alsof jij ook maar één dag zonder kan?' Van het idee kan ik niet anders dan hardop lachen. 'Ik denk dat hij het zelfs fijn zou vinden om enkele dagen geen seks te hebben met je. Om even op adem te komen, weet je wel?'

Aan de andere kant van de lijn hoor ik haar diep zuchten. 'Niet grappig, Nina! Weet je, de laatste tijd doet hij alsof hij geen zin heeft. Ik moet elke keer weer het initiatief nemen. Hij gaat er wel gretig op in, maar achteraf zeurt hij dat hij eigenlijk te moe was, dat we het niet hadden moeten doen. Daar knap ik toch zo op af!'

'Wauw, dat had ik nooit verwacht van zo'n stoere vent als John.'

'Ik ook niet en ik ben het ondertussen echt zat aan het worden. Dus ik ga hem vrijdag de hele dag opgeilen: ik trek mijn strakste jurkje aan en de hoogste stilletto's die ik kan vinden. Lijden zal hij! Pas als hij me op zijn knieën smeekt, mag hij misschien mijn poesje likken.'

'Gatver, *too much information*, Anita! Zullen we afspreken dat we voortaan pas in de middag over seks praten? Ik heb eerst een paar koppen koffie nodig.'

'Weet je wat voor mij de druppel was?' Ze gaat verontwaardigd verder. 'Laatst was hij op zijn tablet YouTube-filmpjes aan het kijken, maar ik had zin in seks dus ik dacht, ik trek alvast zijn schoenen uit en rits zijn broek open. Terwijl ik daarmee bezig was, vroeg hij ineens: "Wat ben je aan het doen?", dus ik zei, "Ik ga je pijpen". Weet je wat hij toen zei?'

'Ik weet niet of ik dát wel wil weten, lieverd.'

Ze gilt zó hard door de telefoon dat ik denk dat de andere weggebruikers het ook gehoord hebben: "*No more rape! No more rape*", zei hij! In het Engels, om stoerder te lijken of zo. Kun je dat geloven? Dus nu ben ik er klaar mee. Ik heb nog nooit meegemaakt dat een man mij op zo'n manier het gevoel geeft dat ik een of andere op seks beluste hoer ben!'

Ik heb een paar seconden nodig om te bedenken wat ik nu ga zeggen. Ook al vind ik het een grappig verhaal, ik weet zeker dat het voor Anita een serieus probleem is. Voor haar is seks heel belangrijk in een relatie. En: zij gelooft nog in relaties.

'Ik weet even niet zo goed wat ik daarop moet zeggen, schat. Bedoelde hij dat niet als grapje? Misschien was hij gewoon moe. Je moet geduld hebben, het komt vanzelf goed.'

'Ja, ja, maar vrijdag piept 'ie wel anders. Wacht maar af!' Ze lacht op haar duivelachtige manier, met haar hoofd in haar nek. Ik kan niet anders dan hetzelfde doen, maar heb nu al medelijden met die man.

'Over iets anders.' Ineens klinkt ze serieus. Ik word nieuwsgierig, Anita is bijna nooit serieus.

'Zeg het maar.'

'John rijdt ons erheen vrijdag. Dan kan ik je mijn presentatie laten zien die ik maandag moet houden.'

Ik had moeten weten dat het over werk zou gaan. Dat is het enige wat Anita echt serieus neemt.

'Is goed, schatje.'

Ze is heel goed in haar werk, maar altijd op zoek naar verbeterpunten. Daarom is ze waarschijnlijk ook zo goed. Aangezien ik bedrijfskunde aan de universiteit heb gestudeerd, vraagt ze me vaak om advies en dan help ik haar natuurlijk graag.

Vrijdag wordt een leuke dag. Een feestje, gratis drank en vrienden om me heen. Wat wil een meisje nog meer?

Als mijn leven een weg was, zou het een pas aangelegde ZOA zijn. Veilig en makkelijk, met een hoog percentage holle ruimte.

Hoofdstuk 2 – (Be)leven

NINA

Van ver hoor ik een lieve stem.

'Word wakker, kindje.'

Met een kloppend hart word ik wakker en kijk ik in de kalme, groene ogen van mijn oma.

'Had je weer een nachtmerrie, liefde?'

Ze kijkt bezorgd en komt aan de rand van mijn bed zitten, haar hand geruststellend door mijn lange, warrige haren halend.

'Het was weer dezelfde droom, oma. Papa en mama en zombies overal,' zeg ik half huilend.

'Stil maar, schatje. Ik weet het, ik weet het.'

'Wanneer houdt het nou eens op? Het is elke week wel een keer raak.'

Mijn verdriet slaat om in boosheid. Ik ben kwaad op mezelf, kwaad op mijn ouders, kwaad op de wereld. Met de achterkant van mijn hand veeg ik ruw de tranen van mijn gezicht.

'Hoelang denk je dat het duurt voordat mensen volledig genezen zijn van het heftigste trauma uit hun leven?' Ze zucht en vervolgt: 'Wil je al-sjeblijft niet zo streng zijn en jezelf wat tijd gunnen?'

Ze loopt naar het raam en schuift de dikke gordijnen open om het zonlicht binnen te laten.

'Weet je dat het een hele mooie dag is vandaag?'

Mijn oma is geen typische oma. Het is een moderne vrouw met een vlot, kort kapsel en spierwitte haren. Niet grijs, maar wit. Haar lichaam ziet er voor haar leeftijd nog heel goed uit. Ik hoop dat ik wat van haar genen heb geërfd, zodat ik er op die leeftijd ook nog zo goed uitzie. Ze is geweldig, maar qua karakter is ze wel een beetje, hoe zal ik het zeggen? Excentriek.

Net als elke ochtend draagt ze haar hippe, fluorroze Adidas-sportpak dat strak om haar lichaam zit, gecombineerd met Nike-hardloopschoenen. Andere oudere vrouwen zouden er belachelijk uitzien in zo'n outfit, maar zij komt er goed mee weg.

'Ga je weer *power walken* met de buurvrouw? En mag dat eigenlijk wel, tegelijkertijd Adidas en Nike dragen?'

'Zie ik eruit alsof me dat iets kan schelen?'

Een glimlach vult haar rimpelloze gezicht. Ik lach ook. Natuurlijk heeft oma lak aan de moderegels. Ze heeft veel meegemaakt in haar leven en ik denk dat als de uitdrukking 'pluk de dag' niet had bestaan, zij die zelf uitgevonden zou hebben. Zij doet precies wat ze wil en heeft maling aan wat mensen van haar denken. Daarin lijkt ik wel op haar.

'Hoe oud ben jij ook alweer?'

'Vijfenvijftig.'

'En hoeveel jaar ben je al vijfenvijftig?'

Niemand weet exact hoe oud ze is. Oma beweert dat je maar zo oud bent als je je voelt. Zij bepaalt haar leeftijd; het is niet haar leeftijd die haar bepaalt.

Mijn oma is een sterke, zelfverzekerde vrouw. Ze heeft haar hele leven gewerkt en daarnaast ook nog een kind grootgebracht. Vroeger was ze psychologe en een bekende *counselor* van Neuro Linguïstisch Programmeren. Dat verklaart waarom alles wat ze zegt een vraag is. Was het je al opgevallen? Het is, denk ik, een tik die ze heeft overgehouden van toen ze haar psychologiepraktijk had. Als mens en psychologe wil ze graag dat je zelf tot conclusies komt. Ze wil nooit iemand woorden in de mond leggen, dus stelt ze vragen.

Toen ze net een week gestopt was met werken, vroeg ze me: 'Besef je wel dat mijn hersenen aan het krimpen zijn?' Ze beweerde dat dát is wat er gebeurt als je ze minder vaak en intens gebruikt. Maar zoals bij alles had ze ook daar een oplossing voor bedacht: ze werd schrijfster. En nu schrijft ze van die zelfhulpboeken over seks, waarbij het meeste

is gebaseerd op haar eigen seksuele ervaringen. Het is erg succesvol. Ik geloof dat een paar van haar boeken zelfs in het Engels zijn vertaald.

Ik heb geen enkel boek gelezen. Veel te bang om te veel over haar seksleven te weten te komen. Dat beeld van haar, seksend met mijn opa of met één van haar recente vrienden, zou ik nooit van mijn netvlies af kunnen krijgen.

Opa is lang geleden overleden, maar ze is nooit lang alleen geweest hoor. Ze heeft daarna altijd gedatet. Ik durf zelfs met zekerheid te zeggen dat ze in de afgelopen twee jaar dat ik bij haar woon, meer mannen heeft geneukt dan ik.

Ze duwt haar borsten omhoog, blijkbaar hangen ze te veel.

'Wat ga je vandaag allemaal doen?'

Ze haalt de dekens van me af en komt naast me op bed zitten. Ik kom overeind en knijp met mijn ogen, nog wennend aan het licht dat naar binnen schijnt.

'Hoezo, wat ga ik vandaag doen? Wat we elke vrijdag doen. Lekker hangen samen, rondslechteren in de stad, in de grote kerk weer eens twee kaarsjes aansteken. We nemen Gnocchi met ons mee, want een wandeling is goed voor hem.'

'Wanneer ga je die hond nou eens een leuke naam geven?'

Ze kijkt me fronsend aan.

'Die naam past perfect bij hem! Hij is zo'n schattig beestje, net als die lekkere aardappelpastahapjes.'

'Ach ja, het is jouw hond, dus je mag het zelf weten. En hij schijnt het niet erg te vinden. Maar wat ik eigenlijk wil weten, is wat je vanavond gaat doen. Je weet wel, je bent jong en je wilt wat?' Ze geeft me een knipoog.

'Nou, zo jong ben ik niet meer oma, en ik wil niets. Wat ik tot nu toe gezien heb van de mannelijke bevolking stelt erg teleur. En trouwens, ik heb geen zin in zo'n vastgeroeste relatie.'

'Jezus, meid. Hoe oud ben je nou en wie heeft het hier over een relatie? En mocht het ooit zover komen dat er sprake is van een relatie,

waarom zou het dan vastroesten? Omdat jouw ouders samen niet gelukkig konden blijven, wil niet zeggen dat dat jou ook zal overkomen. Je kunt het toch maken zoals jij wilt?’

Knap zoals ze alleen maar vragen weet te stellen. Ze heeft er echt talent voor!

‘Volgens mij is het niet zo makkelijk. Om me heen zie ik alleen maar saaie stelletjes. Allemaal huisje, boompje, beestje, kinderen, werk, vakantie. En als ze nou gelukkig zouden zijn in die sleur dan begrijp ik het. Maar ze zijn niet gelukkig.’

Het is niet voor niets dat er zoveel relaties stuklopen. De sleur gaat op een gegeven moment onder je huid zitten, als een soort ziekte. Of je gaat eraan onderdoor, of je zorgt ervoor dat het je niet te pakken krijgt. En dat doe je door ervan uit de buurt te blijven en jezelf heel goed te beschermen.

‘Waarom zou je eraan beginnen als je al weet hoe het gaat aflopen? Nee, dat is niets voor mij.’

‘Dat begrijp ik, schatje, maar je leeft maar een keer? Toch? *Don’t worry, be happy?*’

‘Maar... vrijdag is onze dag, oma. Ik kan de rest van de week nog gaan stappen. Ik wil je niet alleen laten.’

Ze staat op van mijn bed, loopt naar mijn kledingkast en opent een deur.

‘Wie zegt dat ik alleen ben? Wanneer ben ik ooit in mijn leven alleen geweest? Je gaat mij toch niet als excuus gebruiken?’

Terwijl ze afkeurend door mijn kleding graait, zegt ze: ‘Dus, wij gaan straks een mooie, sexy jurk voor je kopen en je gaat vanmiddag naar die bijeenkomst op je werk en naar het feest dat daarop volgt. Over mijn lijk dat ik het laat gebeuren dat jij je leven verspilt. Pluk de dag, schatje!’

Wauw! Daar zat bijna geen vraag meer tussen.

‘Weet je nog?’

Laat maar.

'Pluk de dag, *Don't worry, be happy*... hoeveel *oneliners* ga je vandaag nog meer naar me toe gooien, oma?'

Hoe weet zij nou over dat feestje? Vast van Anita, die is hier kind aan huis. Maar goed, het is bij dezen besloten: ik ga naar het feest. En bij mij betekent dat één ding: *There's no way back*. Als ik eenmaal iets besloten heb, kom ik er niet meer op terug, want ik ben Nina Palermo en Nina Palermo twijfelt nooit aan zichzelf.

Achteraf denk ik dat mijn oma er goed aan heeft gedaan me die schop onder mijn reet te geven. Die had ik wel nodig. Soms vergeet ik dat om te genieten van het leven, je nieuwe dingen moet beleven. En dat is precies wat ik vrijdag ga doen.

Als mijn leven een weg was, zou ik er nog niet op hebben gereden, maar wel tot dezelfde bekende eindbestemming komen.

Hoofdstuk 3 - Sekscapades

NINA

Mijn spiegelbeeld is een sexy, zelfverzekerde vrouw in een strakke, donkerpaarse jurk. Het kledingstuk heeft de perfecte pasvorm: de diepe V-hals laat mijn meisjes goed opvallen en het zwarte riempje eronder benadrukt mijn zandloperfiguur. Het rokje zit strak rond mijn heupen en loopt naar beneden toe wat wijder uit tot aan mijn knieën. Daardoor blijft het chique en stijlvol.

Je kunt je voorstellen dat ik me niet vaak zo aankleed om vrachtwagen te rijden, dus de keren dat ik dat wel doe, geniet ik met volle teugen. Elke man zal naar me kijken en moeite moeten doen om zijn erectie onder controle te houden.

Er staat een man achter me en hij slaat zijn armen om mij heen. Grote handen die mijn borsten van achteren vastpakken. Ik ontspan en gooi mijn hoofd naar achteren. Mijn hoofd leunt heerlijk op zijn schouder er zodat ik extra kan genieten.

Hij gromt zachtjes en ik voel zijn adem in mijn nek, terwijl hij mijn borsten door de stof van de jurk streelt. Zijn ene hand glijdt in mijn jurk en kneedt mijn borst terwijl de andere afdaalt. De hand gaat over mijn buik en grijpt me vervolgens vast tussen mijn benen. Aan de bovenkant van mijn billen voel ik zijn harde pik.

Hij drukt zijn enorme erectie tegen me aan en beweegt heen en weer, zodat ik elke heerlijke centimeter goed kan voelen. Mijn kont gaat als vanzelf naar achteren en mijn heupen draaien zachtjes van links naar rechts.

Ik voel me zo vrouwelijk, zo sexy, wanneer zo'n grote sterke man me op deze manier vasthoudt en bewondert. Ik voel me machtig als ik een man op deze manier op kan winden.

Ik kijk weer in de spiegel. Er staat niemand achter me, die mooie grote mannenhanden waren slechts een fantasie. Het is maar een paar dagen geleden sinds mijn laatste *sekscapade* met Sander, maar toch ben ik geil. Ontzettend geil.

Onderzoek wijst uit dat mannen elke minuut van de dag aan seks denken. Nou, volgens mij geldt dat ook voor vrouwen, maar daar wordt nooit iets van gezegd. Dat begrijp ik niet, want ik ben geil, denk heel vaak aan seks en schaam me er niet voor.

Er zijn vrouwen die beweren dat vibrators een man overbodig maken. Als je het mij vraagt is daar niets van waar. Voor een heteroseksuele vrouw is niets lekkerder dan seks met een man en geen enkele vibrator kan daar tegenop.

Het gevoel van zijn handen op je huid. Zijn vingers die je aanraken op de meest intieme manier. Zijn warme adem in je nek en de geile woorden die hij in je oor fluistert, terwijl hij je langzaam penetreert. Zijn warmte, zijn geur, zijn geluiden, zijn handen. De combinatie van dat alles is wat het een unieke ervaring maakt.

De geluiden; ik denk dat ik daar nog het geilste van word. Het lage gegrom dat uit een mannenkeel komt, het gesmak van kusjes, de kleine geluiden die ik met mijn lippen maak terwijl zijn pik in en uit mijn mond glijdt.

Handen; daar heb ik een kleine obsessie voor. Als ik iemand ontmoet, kijk ik altijd als eerste naar zijn handen. Een man moet echte mannenhanden hebben. En dan maakt het niet uit of er eelt op zit of wel of niet schoon zijn. Wat ik er zo sexy aan vind, zijn de dikke aders en de lange vingers. Als er ook nog een horloge om de pols zit, kun je me meteen een schoon slipje aangeven.

Sorry, vind je het ordinair dat ik dit allemaal vertel? Dan heb je pech. Wat je nu leest is echt hoe de meeste vrouwen denken. Wees nou eerlijk.

Wil je weten wat ik bedoel als ik het over sekscapades heb? Nou, je weet al hoe het gaat tussen mij en Sander, toch? Dat soort ontmoetingen heb ik niet vaak, maar ze zijn er gelukkig wel. Willekeurige scharrels,

regelmatige seks, verschillende mannen. *Casual sex* noemen ze dat, geloof ik.

Hoe ik aan die mannen kom? Tijdens de verschillende stops en rustpauzes die onderdeel vormen van mijn bestaan als vrachtwagenchauffeur bevind ik me regelmatig in het gezelschap van mooie, stoere mannen. Ik kijk wel uit hoor, je kunt niet zomaar met iedereen de koffer induiken. Voor je het weet, raken ze aan je gehecht.

Ik ben heel selectief. Ik mag dan wel een avontuurlijke instelling hebben, maar ik houd mezelf wel aan een aantal basisprincipes. Zoals ik het zie, is het allemaal een spelletje. Ik vind het leuk om een man gek te maken, net zo lang op de juiste knopjes te drukken tot hij me niet weigeren kan. Maar net zoals bij elk spelletje, moeten er regels zijn. Mijn drie sekscapaderegels:

1. *Doe een wikkkel om die snikkel*: vrij veilig. Als je aan de pil bent, zoals ik, kan de verleiding groot zijn om het zonder te doen. Maar geen enkele pik is het waard om een geslachtsziekte voor op te lopen.

2. *Get in, get out, get over it*: een sekscapade is eenmalig. Herhalingen moeten zoveel mogelijk vermeden worden. Het betekent dat ik alleen mannen uitkies die ik waarschijnlijk nooit meer zal tegenkomen. Het is een kwestie van verwachtingen *managen*. Anders heb je, voor je het weet, te maken met verlangende blikken of ander ongewenst gedrag. Sander is een uitzondering.

3. *Geen swinger! Check die vinger*: misschien kom je nu tot de conclusie dat getrouwde of bezette mannen juist perfect zouden zijn voor een sekscapade. Daar ga ik niet aan beginnen. Lol maken ten koste van iemand anders is niet mijn ding. Als ze hun vrouw willen bedriegen dan zullen ze iemand anders moeten vinden om hen daarbij te helpen. Ik ben misschien wel in voor een snelle wip, maar ik ben zeker geen *homewrecker*. Dus ik check altijd of er een ring aan die vinger zit.

Ik heb altijd een avontuurlijke houding gehad ten aanzien van het andere geslacht. Jongens vond ik altijd lekker, ik was ook vaak verliefd.

Ik vond het leuk als jongens mij aandacht gaven of mij aanraakten op bepaalde plekken.

Mijn ouders waren vrij *old school* en traditioneel wat seks betreft. Ik geloof dat mijn ouders allebei nog maagd waren toen ze elkaar ontmoetten. Dat waren andere tijden. Toen was samenwonen zonder te trouwen uit den boze en als je geen maagd meer was tijdens je huwelijksnacht was je een hoer. Met die opvattingen ben ik dan ook opgevoed.

Tot aan mijn vierentwintigste was ik een keurig en lief meisje. Jeroen was jarenlang mijn vaste vriend. Het zag ernaar uit dat hij ook mijn laatste zou zijn. Toen mijn ouders overleden, besloot ik dat ik niet zoals mijn ouders wilde worden. Geen zombiebestaan. Geen huisje, boompje, beestje. Geen relatie meer met Jeroen.

Krijg je nou medelijden met Jeroen? Wees maar niet bang, het was een vreemdganger eerste klasse.

Voor mij geldt: *girls just want to have fun*. Lekker spelen, maar wel volgens mijn drie regels.

VOORDAT IK DEZE JURK aantrok en in mijn natte dagdroom belandde, had ik een douche genomen inclusief de nodige scheeracties. Mijn make-up is goed gelukt en ik ruik heerlijk. De jurk trek ik zo weer uit, want dat zou een beetje te veel zijn voor de zakelijke bijeenkomst. Ik maak een selfie en stuur die naar Anita. De jurk trek ik voorzichtig uit en stop hem in mijn kleine koffer.

A: Ben je er ook klaar voor?

Anita en ik zijn aan het Whatsappen. Ze antwoordt meteen met een selfie in een zwarte kokerrok, blauwe blouse en hoge hakken.

Ik: *Watch out world, 'cause here we come.*

Typ ik voordat ik mijn mobieltje in mijn tas stop.

Ik loop met mijn koffer de trap af en wacht nog even met oma tot Anita en John mij komen ophalen. We rijden met z'n drieën naar Duitsland. Haar lach verandert in een frons.

'Waar is die jurk gebleven?' vraagt Oma.

'Die trek ik straks pas aan voor het feest. Kijk maar op mijn telefoon, ik heb daarstraks een selfie gemaakt.'

Ze kijkt op het schermpje en haar gezicht vult zich met trots.

'Ik heb er geen woorden voor. Je bent gewoon prachtig, Nina! Wat zouden je ouders ...' Ze onderbreekt zichzelf.

'Ik weet het.'

Zij mist mijn moeder ook. Ik duw de gedachte aan mijn ouders en het zware gevoel dat ze teweegbrengt weg.

'Gelukkig ben ik vanavond niet op mezelf aangewezen en heb ik Anita en John om gezellig mee te kletsen.'

'Dus het gaat goed tussen Anita en John?'

Ze weet dat John uit een moeilijke relatie komt. Ze kent Anita goed en ze wil, net zoals ik, dat Anita gelukkig is. Aangezien dit de eerste relatie na zijn scheiding is, is het natuurlijk de vraag hoe serieus het is.

'Tja, oma, ze is nu gelukkig en je weet dat Anita niet het type is voor een langetermijnrelatie. Ik denk dat ze nu gewoon lol hebben en dat gun ik ze ook. Wat er morgen gebeurt, weet niemand. Pluk de dag, toch?' Terwijl ik dat zeg, hoor ik een auto toeteren. Ik kijk uit het raam en zie de zwarte Citroën van John.

'Doei, oma! Je weet dat ik niet meer thuiskom, hé?'

'Doe niets wat ik niet zou doen?'

Dat is eigenlijk geen vraag, maar advies. En of het goed advies is, betwijfel ik.

We rijden 150 kilometer per uur op de Duitse *autobahn*. John is een geweldige chauffeur. Natuurlijk verwacht je dat wel van een vrachtwagenchauffeur, maar een auto besturen is iets heel anders dan met een vrachtwagen rijden. John is een knappe man. Geconcentreerd kijkt hij voor zich uit. Stiekem bewonder ik zijn mannelijke profiel met zijn sterke

kaaklijn. Anita praat mij ondertussen bij over wat er straks allemaal gaat gebeuren.

‘Er schijnt een hele delegatie Amerikanen te zijn overgevologen vanuit Audi VS. Een aantal MT-leden, maar ook een handjevol managers.’

Anita kijkt me met grote, ronde ogen aan terwijl ze praat. Ik vertelde je al dat ze verslaafd is aan roddels.

‘Ze zijn er sinds maandag, hebben al kennisgemaakt met een aantal mensen en hebben hier en daar de nodige rondleidingen gekregen. Straks worden ze officieel aan iedereen voorgesteld en komen we er hopelijk achter wat dit allemaal te betekenen heeft.’

‘Nou, daar komen we dan wel achter.’

‘Ben je niet benieuwd?’

Ze begrijpt niet dat het me eigenlijk helemaal niet interesseert. Zij wil graag carrière maken bij Audi en is altijd bezig met de interne ontwikkelingen. Ik niet. *Go with the flow*, dat ben ik. Ik probeer zaken niet naar mijn hand te zetten, want dat heeft namelijk geen zin. Mijn hele familie bestaat uit hardwerkende mensen. Met name mijn vader heeft het ver geschopt in het bedrijfsleven. Hij is opgegroeid in een klein dorpje in Italië en heeft door hard te werken een groot imperium weten op te bouwen. Maar was hij gelukkig? Ik denk van niet, want ook mijn ouders zijn niet ontsnapt aan de sleur.

Op de dag dat ze verongelukten, waren ze op de terugweg van een afspraak met hun advocaten om de details omtrent hun echtscheiding vast te leggen. Dat zou misschien ook het beste voor ze zijn geweest, want ik kan me niet herinneren hen vaak gelukkig te hebben gezien.

‘Jij denkt dat je geluk kunt kopen door carrière te maken. Nou, dat werkt volgens mij niet zo. Je moet gewoon zo veel mogelijk lol maken. Een baan is een baan, niet je leven. Die bijeenkomst interesseert me dan ook niet, het gaat mij om het feestje achteraf. Laten we gewoon wat drankjes achteroverslaan en lekker gek doen!’

Haar felroze mond glimlacht breed en haar zwarte, glanzende bob zwiept op en neer, terwijl ze heel overdreven knikt.

'Zeker! Dat gaan we ook doen. Maar een carrière kan ook veel geld opleveren, Nina, en iedereen weet dat geld gelijk staat aan geluk!' Ze voegt eraan toe: 'Als je alle *ins* en *outs* kent over het bedrijf en de mensen met wie je werkt, kun je zaken naar je hand zetten.' Ze tikt met haar vinger tegen haar slaap. 'Je moet een strategie en een plan hebben. Het interesseert jou misschien niet, maar het draait uiteindelijk allemaal om interne politiek en hoe meer je weet, hoe meer voordeel je uit situaties kunt halen.'

Ze lacht hard en gooit haar hoofd in haar nek. Ze wrijft in haar handen zoals ze dat altijd doet wanneer ze stoute plannetjes heeft.

Als mijn leven een weg was, zou dat er eentje zijn waarbij ik van tevoren de route goed plan, maar ik uiteindelijk op gevoel mijn bestemming bereik.

Hoofdstuk 4 - WC

NINA

Na een autorit die met de nodige pauzes zes uur duurt, verschijnt het ronde, glazen hoofdgebouw van Audi in Ingolstadt. Op zich ben ik als vrachtwagenchauffeur wel gewend om zo lang onderweg te zijn, maar dan ben ik diegene die achter het stuur zit. Het was irritant dat John niet afgelost wilde worden, want dan zou de tijd heel wat sneller voorbij zijn gegaan.

Voor de hoofdingang staat een aantal vlaggenmasten die nu de Amerikaanse vlag laten wapperen. Dat zal wel als warm welkom bedoeld zijn voor de Amerikaanse collega's over wie Anita vertelde.

We parkeren de auto en lopen met z'n drieën richting het gebouw. De wind slaat hard tegen mijn blote benen.

'Ik moet wel de gelukkigste man op aarde zijn met twee mooie vrouwen aan mijn armen.' John kijkt trots naar ons.

'Haal je maar niets in je hoofd, lieve schat. Ik doe niet aan delen.' Op Anita's voorhoofd verschijnt een diepe frons.

'Ik ook niet.'

Hij lacht ondeugend en geeft me een dikke knipoog. Denkt hij nou echt dat ik in zou zijn voor een triootje?

Ik lach hardop. '*In your dreams, baby.*' Anita geeft me een *high five*.

Ik ruik de mensen voordat ik ze zie. Die benauwde, mufte geur van te veel mensen in een ruimte. Ik heb er meteen spijt van dat ik mee ben gekomen. Het auditorium is al tot aan de nok toe gevuld en bijna alle stoelen zijn bezet. Tijd voor een kopje koffie of een wc-bezoek is er niet meer. We willen natuurlijk met zijn drieën naast elkaar zitten, maar daar is bijna geen plek meer voor. Helemaal vooraan staan nog precies drie lege stoelen naast elkaar.

'Daar!' zeg ik tegen Anita, terwijl ik naar de voorste plaatsen wijs.

We banen ons een weg door de menigte. Net als we gaan zitten, begint de baas van Audi Duitsland aan zijn welkomstwoord.

Blijkbaar vindt deze bijeenkomst elk jaar plaats. Waar was ik vorig jaar dan? Die uitnodigingsmail zal zich waarschijnlijk nog ongeopend in mijn inbox bevinden. Het verhaal is lang en saai. Op de PowerPoint-slides laat hij allerlei grafieken met stijgende lijnen en cijfers zien. Het klinkt alsof hij weet waar hij het over heeft, maar boeiend is het niet.

Na drie kwartier houd ik het niet meer: ik moet héél nodig plassen. Ik had eigenlijk bij aankomst naar de wc moeten gaan, maar daar was geen tijd voor. We zitten helemaal vooraan, dus als ik nu opsta, ziet iedereen dat ik wegga in het midden van de presentatie.

Ik fluister tegen Anita: 'Ik moet erg nodig naar de wc.'

'Nee, je kunt nu echt niet gaan!'

'Ik houd het niet meer...'

Ik sta zo onopvallend mogelijk op, maar aan de plotselinge stilte van de spreker merk ik dat dat niet helemaal is gelukt. Met het schaamrood op de kaken kijk ik hem aan en zeg verontschuldigend: *'I'm sorry.'* De spreker op het podium kucht even en gaat vervolgens verder met zijn verhaal.

Eenmaal op het toilet ga ik snel in één van de hokjes en doe mijn ding. Wat een opluchting! Ik zou me moeten schamen voor wat er net gebeurde, maar ja, had hij maar geen presentatie van drie kwartier moeten houden. Drie kwartier!

Eenmaal uit het hokje kijk ik in de spiegel en concludeer ik dat ik er van voren goed uitzie. Natuurlijk check ik ook even mijn achterkant. Weinig mensen doen dat. Van voren zien ze er goed uit, maar van achteren hebben ze een grote vlek op hun broek. Dát zal mij nooit gebeuren. Daarnaast vind ik het leuk om naar mijn kont te kijken, want ik ben er trots op.

Mijn kont is één van de mooiste delen van mijn lichaam. Elke man kijkt ernaar. Vind je het arrogant omdat ik dat van mezelf durf te zeggen?

Ik ben gewoon realistisch. Ik ken mijn goede kanten en ik ken mijn slechte kanten. Mijn achterkant is zeker een van de goede.

Kijk, mijn ouders hebben heel lang geprobeerd een kindje te verwekken. Na vijf jaar kwam ik eindelijk. Het meisje dat ze zo lang zo graag wilden. Ik was de liefste, de knapste, de eerste en ook de laatste. Ik kon niets verkeerd doen. Je kunt het me dus niet kwalijk nemen dat ik mezelf zo geweldig vind.

Haast om terug naar die presentatie te gaan heb ik niet. Ik neem rustig de tijd voor de spiegel. Ik kam mijn haar en doe nog wat rouge op mijn wangen. Als laatste check ik mijn tanden, want onderweg hiernaartoe heb ik een broodje gegeten. Zitten er stukjes kaas tussen?

Terwijl ik achteruitloop en de deur met mijn kont openduw, kijk ik nog steeds in de spiegel. Dan bots ik ergens hard tegenaan. Geschrokken draai ik me om en knal nogmaals tegen een groot, gespierd en in een duur uitzierend maatpak gehuld lichaam.

Door de schrik wankel ik op mijn benen en ben ik bijna genooddaakt mezelf aan zijn stropdas omhoog te trekken. Hij legt zijn handen op mijn bovenarmen en trekt me naar zich toe. Ik kijk omhoog en kan maar één ding denken: wauw!

Hij is prachtig, goddelijk, beeldschoon. Ik ben zo onder de indruk van deze man dat ik vergeet te ademen. Hij knippert met zijn lange, zwarte wimpers, kijkt me met grote, honingbruine ogen aan en vraagt in het Engels: *'Ben je okay?'*

Hij zal wel een van die Amerikanen zijn die ze vanuit de VS hierheen hebben gehaald. Hij heeft een mooie mond met volle lippen en zijn stem is laag, zwoel, een beetje hees.

Ik ben helemaal van slag. Misschien komt het door zijn oogverblindende uiterlijk of door dat warme en harde lichaam waar ik nog tegenaan leun, of door die volle lippen in combinatie met die heerlijk mannelijke geur. Hij heeft me gehypnotiseerd.

What the hell, *Nina*? Word wakker; je staat zó ontzettend voor lul. Als je nu niet meteen iets slims of grappigs zegt, gaat hij denken dat je hem leuk vindt. En dat is echt niet cool.

Hard to get is het spelletje waar ik van houd. Mannen moeten op mij jagen: ik ben Jerry en hij is Tom. Je hebt inmiddels begrepen dat ik helemaal van de kaart ben door dit mannelijke exemplaar. Op zich heb ik in mijn leven genoeg mooie mannen gekend en geneukt. Soms alleen maar gekend en niet geneukt. Soms geneukt en niet gekend. Soms beide. *Whatever*.

Er is iets bijzonders aan deze man: zijn ogen lijken dwars door me heen te kijken. Er is een kracht die me naar hem toetrekt en tegelijkertijd ook afstoot. Een soort magnetisme dat ervoor zorgt dat ik meer over hem wil weten. Ik wil in zijn huid en zijn hoofd kruipen en ik wil dat hij dat ook bij mij doet. Klinkt heftig, hé? Ik overdrijf niet. Is dit nou wat voelt als liefde op het eerste gezicht? Of het liefde is, betwijfel ik, maar lust op het eerste gezicht is het zeker! Zo heftig heb ik het nog nooit meegemaakt.

Hij is erg knap om te zien. O, ja, dat had ik al verteld. Maar hij is niet 'fotomodel-knap', zoals die superverzorgde, metroseksuele types die 's ochtends waarschijnlijk langer dan ik voor de spiegel staan. Nee, hij is ruwer. Zijn gezicht bevat sterke, mannelijke trekken. Een grote kaak, donkere wenkbrauwen, in combinatie met een kleine, gestileerde neus. Ik heb moeite hem te omschrijven, omdat ik nog nooit zo iemand heb gezien. Hij lijkt een beetje op die acteur van de film *Pearl Harbour*. Hoe heet hij ook alweer... Josh Hartnett! Maar dan zo'n tien jaar ouder.

Het rare is dat hij er helemaal niet uit ziet als een zakenman. Hij draagt wel een maatpak, maar iets lijkt niet te kloppen. Komt het door zijn haar? Ja, dat is het! De meeste managers die ik ken, hebben allemaal korte, nette kapsels. *Mister hot shot* hier heeft schouderlang donker haar. Je kunt zien dat er een beetje slag in zit. Hij heeft het nu in een dubbelgevouwen staartje, laag in zijn nek. Omdat het strak naar achteren is

getrokken, lijkt het in eerste instantie kort, maar van opzij kun je zien dat dat niet zo is.

'Gaaf het?' vraagt hij nog een keer. Zijn Engels is mooi. Zijn stem klinkt warm en zwoel. Ik besef dat ik nog steeds geen antwoord heb gegeven op zijn eerste vraag. *Shit!* Door een stap naar achteren te zetten en mezelf los te maken uit zijn sterke grip, lukt het uiteindelijk om mezelf te herpakken.

'Ja, sorry, het gaat nu. Dank je voor je hulp.'

Ik gebruik daarbij mijn zwoele stem en mijn allerbeste Engelse uitspraak. Ik probeer niet naar zijn mond te kijken. *Goeie lieve God, die mond.* Ik stel me voor hoe hij me zachtjes in mijn nek zoent met die heerlijke lippen, of dat die parelwitte tanden in mijn tepels bijten...

Ik weet niet wie hij is of wat hij hier doet, maar mijn besluit staat meteen vast: hij is de man met wie ik tijdens het feestje en daarna in mijn hotelkamer plezier ga maken. Ik moet hem hebben. Wat hij gaat doen is in mijn hotelkamer, na het feestje, mij keer op keer laten klaarkomen op elke mogelijke manier. Op zijn mond, op zijn handen en op zijn pik.

Ik vertel hem dat ik even afgeleid was en dat ik hem hopelijk niet al te erg heb laten schrikken. Terwijl ik praat, gaat zijn blik van mijn mond naar mijn borsten en dan weer terug naar mijn mond.

'Ga jij straks ook naar het feestje?' vraag ik verleidelijk. Hij geeft niet meteen antwoord. Zou het kunnen dat hij net zo onder de indruk is van mij als ik van hem?

Hij kijkt even weg en dan weer terug, zonder antwoord te geven. Wanneer ik op het punt sta de vraag opnieuw te stellen, zegt hij: 'Ik zal wel moeten.'

'Zie ik je daar?' Langzaam begin ik in de richting van het auditorium te lopen. Zijn antwoord blijft uit en ik kijk achterom om te zien dat hij naar mijn kont aan het staren is. Precies op dat moment wordt hij omsingeld door een groepje vrouwen.

'Daar ben je dan!' zegt een van de vrouwen in het Engels. Dat zullen zijn Amerikaanse collega's wel zijn. Mooie, Amerikaanse collega's. Ze komen alle drie dicht om hem heen staan.

Ik loop naar de zaal en hoor de vrouwen door elkaar praten. Wat ze precies zeggen, kan ik niet verstaan, maar ze klinken zenuwachtig en een beetje boos. Ik loop zo langzaam mogelijk weg, maar ze praten erg zacht en het enige dat ik meekrijg is zijn hese stem die met zelfverzekerde kalmte zegt dat hij er nu is en ze zich geen zorgen hoeven te maken.

Op het moment dat ik het auditorium wil betreden, voel ik een hand op mijn schouder. Ik draai me om en staar regelrecht in zijn mooie, bruine ogen. Hoe kan dat nou? Ik heb helemaal geen voetstappen gehoord.

Hij staat zo dichtbij dat ik die zoete, citrusachtige geur van zijn parfum ruik. Ik wil hem net vragen wat er aan de hand is als hij zonder iets te zeggen naar mijn linkervoet wijst.

Hoofdstuk 5 – Game on

NINA

Ik kijk in de richting van waar zijn vinger naartoe wijst en zie het. Ik wil door de grond zakken. Ik denk dat ik nog nooit van mijn leven zo snel zo'n dieprode kleur op mijn wangen heb gekregen.

Ik was zo met mijn tanden en mijn kont bezig dat ik helemaal niet mee heb gekregen dat er een stuk wc-papier aan mijn schoen plakte. Dat heb ik weleens bij andere mensen gezien en elke keer dacht ik: *hoe kan dat nou?* Nou, dat denk ik nu weer, maar nu ben ik diegene die voor schut staat!

En dat juist deze geweldig sexy man waar ik indruk op wil maken het opmerkt, *of all people!* Ik probeer een glimlach op mijn gezicht te toveren en zeg: 'Wauw. Dat had ik niet gezien.' Ik wend mijn blik af en weet verder niet goed wat ik moet zeggen. Het enige dat ik verder uit mijn lippen weet te persen is: 'Bedankt!'

Ik ruk het papier van mijn schoen en maak er een prop van in mijn hand. Mijn schaamte probeer ik met een kleine lach te verbergen. Als ik in zijn ogen kijk, zie ik dat hij niet vrolijk is: zijn blik is serieus. Het is vriendelijk van hem dat hij mij voor verdere gênante situaties behoedt door me te wijzen op dat stukje papier aan mijn schoen, maar die blik begrijp ik niet.

Langzaam knippert hij met zijn lange wimpers en haalt hij zijn hand door zijn haar. Is het frustratie? Ik heb geen idee wat er nu in deze man omgaat, maar voel wel een rare elektriciteit tussen ons. Een vonk en een zwaarte in de lucht die je als het ware met een mes zou kunnen snijden. Wat moet ik doen? Moet ik wat zeggen? Ik besluit dat ik zo snel als ik kan terug moet naar het auditorium. Mezelf even herpakken, weg van het meest gênante dat me ooit is overkomen.

Als ik de zaal inloop, zie ik dat de presentatie voorbij is en dat iedereen is opgestaan. Koffiepauze, *dank u God!* Ik beweeg mee met de menigte naar de aangrenzende zaal en lokaliseer John en Anita in de linkerhoek van de kamer.

'Nina, wat is er gebeurd?'

'Je zult niet geloven wat me net is overkomen.'

Ze ziet mijn paniek en onderwerpt me aan een inspectie, waarbij ze me van top tot teen bekijkt om vast te stellen dat alles lichamelijk in orde met me is.

'Bij de wc's ben ik zojuist tegen de meest sexy man aangelopen die ik ooit heb gezien. We hebben min of meer afgesproken elkaar op het feest weer te zullen treffen.'

'Heb je daar zo'n rode kop van gekregen? Het is toch niet de eerste keer dat je een mooie man ziet?'

'Net op het moment dat ik weg wil lopen, wijst hij me op het feit dat dit aan mijn voet was blijven hangen!' Ik stop het propje wc-papier in haar hand en wijs ernaar.

Ze kijkt me verbaasd aan, waarna ze John aankijkt, die mij net zo verbaasd aankijkt. Ze zeggen niets en kijken vervolgens elkaar aan. Dan kijken ze weer naar mij en barsten ze in lachen uit. Ze lachen me uit! Zelfs zo hard dat het stil om ons heen wordt en iedereen ons aan staart.

'Ssst! Niet zo hard!' gil ik fluisterend.

In een poging mijn schaamte te verbergen, probeer ik een klein neplachje op mijn rode kop te produceren. Alsof het al niet erg genoeg is dat ik net bij de mooiste man op aarde voor schut stond, sta ik voor de rest van de zaal nu ook voor lul.

Als ze weer bedaard zijn, klopt John geruststellend op mijn schouder en vraagt of ik koffie wil.

'Kun je er ook wat sterke drank in doen?'

Mijn beste vriendin kijkt me met haar blauwe ogen aan en fluistert: 'Wie was die mooie man dan?'

'Geen idee, ik heb hem nog nooit gezien, maar hij sprak Engels en zal dus een van die Amerikanen zijn. Hij had een groep vrouwen bij zich, ook Amerikaans en allemaal type fotomodel. Maar dat zijn ze niet, want ze waren allemaal gekleed in van die mantelpakjes en hoge naaldhakken. Het was heel raar.'

'O, ik weet denk ik wie je bedoelt. Ik had er in de wandelgangen al over gehoord, maar heb ze zelf nog niet gezien. Hij schijnt de hoge pief uit de VS te zijn. Die vrouwen zijn collega's en bekleden verschillende hooggeplaatste posities. Waar hij is, zijn zij ook, maar niemand weet precies hoe het zit.'

De dag verloopt in ieder geval niet zoals ik had verwacht. Een mysterieuze knappe man en zijn harem. Zou dat betekenen dat hij geen vrijgezel is? Dat zou jammer zijn, want dan is hij niet geschikt voor mijn volgende sekscape. Voor de zekerheid doe ik snel een mentale sekscapecheck. Ik ga alle drie de regels af. *Check die vinger*: ik heb zo snel geen ring aan zijn vinger gezien, maar ik heb er ook niet echt op gelet. Vanavond checken dus! *Een wikkel om die snikkel*: check! Natuurlijk heb ik een voorraad condooms meegenomen. *Get in, get out, get over it*: hmmm, dat is misschien wel een probleem. Als hij ook voor Audi werkt, maakt dat hem mijn collega. Volgens mijn strikte regels is hij dan *off limits*. Hoewel, hij is hier slechts op bezoek, toch? Als zijn verblijf hier tijdelijk is en hij uiteindelijk weer teruggaat naar de VS, is de kans klein dat ik hem vaker tegen het lijf loop. De status van willekeurige scharrel mag hij dan behouden. Conclusie regel drie: check!

Dat wc-papierincident is niet echt een elegante manier om iemand te ontmoeten, maar ach, hij zal mij in ieder geval niet gauw vergeten. Ik besluit dat ik me door dat kleine incidentje niet van mijn stuk laat brengen en dat ik vandaag alles te weten moet komen over deze *mystery man*.

Hij komt in ieder geval naar het feest en daar zal ik hem zien. Hij zal zelfs naar mij uitkijken en mij opzoeken. Hoe ik dat zo zeker weet? Ik neem niet altijd alles letterlijk, maar kijk meer naar de manier waarop iemand iets zegt of wat hij juist niet zegt.

Ik zet de feiten even voor je op een rij: feit nummer 1, hij keek naar mijn mond; feit nummer 2, hij keek naar mijn borsten; feit nummer 3, hij keek naar mijn kont, feit nummer 4 - dit is misschien de belangrijkste aanwijzing - hij was eventjes stil. Hij was net zo onder de indruk van mij als ik van hem en daardoor was hij even sprakeloos.

Een man zoals hij weet altijd wat hij moet zeggen. Een man zoals hij heeft het ver geschopt in zijn leven door precies het juiste te zeggen, op de juiste wijze, op het juiste moment. Conclusie: hij gaat mij vanavond zeker opzoeken op dat feest en dit kan maar op één manier eindigen: met hem smekend om mijn kutje in mijn hotelkamer. *Game on!*

*Als mijn leven een weg was, had het nu een nieuwe, ongeplande
eindbestemming gekregen.*

Hoofdstuk 6 – Geen weg terug

NINA

Wat heb ik zin gekregen in dat feestje! Maar we moeten eerst nog door het tweede deel van de bijeenkomst zien te komen, daarna onze spullen in de hotelkamers wegleggen en wat gaan eten. Het feest begint pas om tien uur. *God, geef me de kracht.*

'Moet je misschien nog even naar de wc?' vraagt Anita lachend.

'Haha, heel grappig,' zeg ik, terwijl we alle drie weer op onze plekken vooraan gaan zitten.

Terwijl de vorige spreker ons weer verwelkomt, zie ik hém het podium oplopen. Hij blijft achter in het midden wachten tot hij geïntroduceerd wordt. Zoals hij daar op het podium staat is hij nog knapper dan ik dacht. Hij kijkt zo serieus dat zijn kaken helemaal strak staan en tegelijkertijd heeft hij een bepaalde kalmte en autoriteit over zich. Zo sexy. Ik ben nog nooit van mijn leven zo onder de indruk geweest van een man.

Zo te zien is hij geen hele jonge man meer met zijn grijze haren bij zijn slapen en de statige manier waarop hij zich gedraagt, maar hij heeft nog geen rimpels en zijn lichaam lijkt zo viriel als van een twintigjarige. Door zijn pak kun je duidelijk zien dat hij gespierd is en een strakke buik heeft.

Ik kijk zijn richting op en fluister: 'Anita, dat is die wc-man!'

'Dat dacht ik al! Dat is die hoge pief van Audi VS over wie ik je vertelde. Die met zijn privé-harem.' Ze wijst naar de drie vrouwen die rechtsachter op het podium plaats hebben genomen. De een nog mooier dan de ander. Allemaal in strakke, sexy, maar toch zakelijke outfits. Ze kijken recht vooruit of naar hem terwijl ze wachten.

'*Girl*, hij kijkt naar jou!'

Hij kijkt me intens aan, alsof hij iets tegen me wil zeggen met zijn ogen. Hij knippert niet. Wauw, heftig dit! Misschien kijkt hij niet eens naar mij, misschien kijkt hij wel naar iemand die vlak bij mij zit.

Hij hield zijn armen de hele tijd achter zijn rug, maar nu haalt hij zijn rechterhand naar voren en... heeft hij nou een wc-rol vast? Met een rode strik eromheen? Hij gooit de rol naar me toe en het belandt, uiteraard, op mijn schoot. De meeste mensen letten duidelijk niet op hem, want niemand kijkt op van deze actie. Anita en John kijken verbaasd van mij naar hem. Hij lacht en kijkt naar me. Het is de eerste keer dat ik hem zie lachen: geluidloos, maar wel mooi, adembenemend. Hij krijgt van die schattige kuiltjes in zijn wangen, waardoor hij ineens een stuk jonger lijkt.

Lachend pak ik de wc-rol en knuffel ermee. Ik houd hem tegen mijn wang en kijk schattig, knipper een paar keer met mijn wimpers. Ik wapper met mijn hand en zucht alsof ik het warm heb. Dan haal ik een stuk papier van de rol en doe alsof ik mijn voorhoofd afdroog. Vervolgens begin ik er zachtjes mijn decolleté mee te deppen en geef ik hem een knipoog. Verrast krijgt hij een kleur op zijn gezicht. Ik heb de grote baas laten blozen! Ha, ik wist dat ik het kon.

'Nina!' Anita wijst naar de mensen om ons heen die mijn kleine showtje aan het volgen zijn. Oeps! Ik stop de rol snel in mijn tas en kijk zo serieus als ik kan naar het podium.

'Ik ben Sebastian Strong en geef leiding aan onze mensen in de *United States*.' Sebastian Strong, Het klinkt als een van de hoofdpersonen uit die romantische boekjes van oma.

'Dit bedrijf is sterk geworden door de mensen die er werken, maar om internationaal succes te blijven boeken, moeten we onze belangrijkste *asset*, onze mensen, optimaal inzetten. Dat doen we door van elkaar te leren en van elkaars kennis en ervaring te profiteren. Daarom ben ik hier. Vandaag is de start van een grootschalig intern project dat ons allemaal dichter bij elkaar zal brengen en het succesvolle Audi-merk veilig zal stellen voor toekomstige generaties.'

Wauw, die man kan praten. Hij gaat door over zijn plannen en legt uit waarom hij en zijn team hier op bezoek zijn. Eerlijk gezegd krijg ik er niet veel van mee. Ademloos kijk ik naar zijn weelderige mond. Het helpt ook niet dat hij een bril heeft opgezet, zo eentje met een strak, donker montuur. Hij ziet eruit als de sexy oudere versie van Clark Kent, maar dan wel de Clark gespeeld door Henry Cavill, niet die oude Superman met die sukkelige haarkrul voor zijn ogen.

Terwijl hij doorpraat, vult mijn hoofd zich met allerlei fantasieën van hem als superheld en van mij als sexy Catwoman. Of nog beter: hij als stoute professor die mij op een schoolbankje bijles geeft. Hij geeft me persoonlijk uitleg over zijn mannelijke delen en wat hij er allemaal mee kan doen. Met zijn liniaal slaat hij op mijn billen als ik een antwoord fout heb. *YES!*

Voor ik het beseft, is iedereen aan het klappen en stapt meneer Strong van het podium af. *Shit*. Wat hield dat interne project nou precies in? De kans dat ik er iets mee te maken krijg is overigens erg klein, ik ben maar een simpele vrachtwagenchauffeur. Het project is waarschijnlijk meer iets voor Anita en haar strategie om carrière te maken.

Dan is het de beurt aan de drie mysterieuze Amerikaanse dames. Ze worden door de Duitse baas aan het publiek voorgesteld. Nu ik erover nadenk is het net K3. Er zit een roodharige, een blonde en een zwartharige bij. Ze hebben allemaal een witte huidskleur en zijn een jaar of 35. Was de echte K3 ook niet zo oud? *Focus, Nina!*

De drie dames vertellen om de beurt wie ze zijn en wat ze doen bij Audi VS. Blondie is verantwoordelijk voor Sales en Marketing. Haar naam heb ik niet meegekregen, ik was afgeleid door hun mooie Amerikaanse baas. Cristina is die met de ordinair lange nepnagels en de volle bos rode haren. Zij doet Logistiek en Operations. De derde, met het zwarte haar, heeft de leiding over alle HRM-gerelateerde zaken. Haar naam is Noa, denk ik.

Alle drie echte powervrouwen op hooggeplaatste posities bij Audi. Zij rapporteren rechtstreeks aan meneer Strong, ofwel *The Boss*, zoals

ik hem voortaan ga noemen. Zij maken hem dagelijks van dichtbij mee. Mag ik voor de zoveelste keer *wauw* zeggen?

Als hij mijn baas zou zijn, zou ik me helemaal niet kunnen concentreren. Hoe krijgen zij hun werk gedaan, in Godsnaam? Misschien liggen ze de hele dag te neuken daar op kantoor, misschien houden ze hele orgieën in de vergaderruimtes. Dan zijn ze in een “meeting” of “in overleg”. Wat? Kan toch?

Als de bijeenkomst eindelijk is afgelopen doet mijn kont behoorlijk zeer van al dat zitten. Terwijl we naar de auto lopen, vraag ik Anita me snel bij te praten over wat de *fuck* er allemaal aan de hand is.

Ze trekt haar wenkbrauwen weifelend op, alsof ze niet kan geloven dat ik echt niets heb meegekregen van het hele verhaal. Maar ze is té enthousiast over de ontwikkelingen om door te vragen.

Opgewonden vertelt ze: 'Het gaat om een soort uitwisselingsproject. Ze gaan in de komende week interviews houden met verschillende medewerkers om te kijken hoe wij hier de dingen aanpakken. Als ze eenmaal terug zijn in de VS kunnen ze die kennis weer delen en verbeteringen aanbrengen aan werkwijzen en processen. Wanneer ze teruggaan, zullen ze een aantal van ons mee naar de VS nemen, zodat wij van hén kunnen leren.

'Het lijkt me dat ze voornamelijk managers enzo willen spreken,' zeg ik sceptisch.

'Dat ook natuurlijk, maar Sebastian was heel specifiek toen hij zei dat ze medewerkers uit alle lagen willen spreken. Misschien zit ik daar ook bij!' Die laatste opmerking komt met een hoog stemmetje uit haar keel. 'Spannend, vind je niet?' Ze maakt kleine sprongetjes.

'Ik kan me voorstellen dat het voor jou wel spannend is,' zeg ik droog.

'Hoe zit het met jou en die wc-rolactie van net? Zat je hem uit te dagen of zo? Ik had echt even plaatsvervangende schaamte, Nina.'

‘Kijk, het is heel simpel: Ik wil die man en hij wil mij en als ik iets wil, ga ik erachteraan. Die man is aan het einde van de avond de mijne,’ zeg ik resoluut. Zo heb ik het besloten en zo zal het zijn.

We komen bij de auto en rijden naar de Holiday Inn in München, wat ook de feestlocatie is. Voordat ik instap, kan ik het niet laten om naar beneden te kijken. De stoere vrouw die altijd weet wat ze wil, de vrouw die nooit twijfelt, checkt toch even of er geen wc-papier aan haar schoenen kleeft.

Als mijn leven een weg is, twijfel ik aan mijn rijvaardigheid.

Hoofdstuk 7 – Bende van ellende

NINA

Zie je dat zootje ongeregeld uit de hotellift stappen? Die bende van ellende? Dat zijn wij. We hebben ons opgedirkt, kijken serieus en lopen met een ferme tred alsof we heel wat van plan zijn. Dat zijn we ook, want de drank is gratis en we gaan nog niet naar huis, nog lange niet, nog lange niet.

Even serieus: zien we er niet uit als een stel VIP's? We lopen naar de feestzaal en iedereen kijkt vol bewondering als we voorbijlopen. In mijn hoofd speelt *Bootylicious* van Beyoncé. Of, nee, die was van Destiny's Child. *I don't think your ready for this jelly*. Misschien past het thema van *Mission Impossible* ook wel. Wacht, ik weet nog iets beters: de begintune van *Miami Vice*! Misschien moet het een mix tussen die drie zijn. Ik kan niet beslissen.

Laat me je de bende van ellende voorstellen:

Tijgertje: dat is Anita. Ten eerste, omdat zij zo'n carrièretijger is en ten tweede, omdat ze nooit meer loslaat als zij zich ergens in vastbijt.

Billenboy: zijn echte naam is William maar hij noemt zichzelf Billy. Over hem had ik je nog niet verteld. Hij is planner bij Audi en is binnen korte tijd een goede vriend geworden. Wat trouwens erg handig is, want hij zorgt ervoor dat ik elke woensdagavond vrij ben voor de salsalessen die we samen volgen. En wanneer ik geen zin heb om te werken, zorgt hij ervoor dat ik dat ook niet hoeft. Hij is geweldig en een beetje gek, maar dat maakt hem alleen maar leuker. We noemen hem Billenboy voor drie redenen:

1. Hij houdt van billen. Mannenbillen.
2. Zijn skinny jeans zitten strakker dan een te heet gewassen Speedo.

3. In de videoclip *This Summer's Gonna Hurt Like A Motherf****r* van Maroon 5 zie je de zanger van de band uit de douche stappen, waarna we in vol ornaat zijn billen te zien krijgen. Wij noemen die zanger altijd *billenman* en vinden dat de billen van Billy sprekend op die van billenman lijken. Maar Billy is geen man, hij is eerder een boy. Vandaar Billenboy.

Johnny Bravo: John. Waarom we hem Johnny Bravo noemen? Geen idee.

Last but not least: Palermo, ik dus. Ik had liever gewoon *Trucker Girl* gehad, want zo noemen ze me normaal gesproken ook, maar ze besloten mijn achternaam te gebruiken, dat vonden ze wel stoer. mafia-achtig, of zo.

Als we gaan stappen, is *zuipen tot we kruipen* ons motto.

'Zijn die partynamen echt nodig?' Had John gevraagd toen wij hem vertelden dat hij er ook een had gekregen. 'Ik bedoel, is het niet een beetje kinderachtig? Ik heb heel wat afgefeest, maar nog nooit hebben ik en mijn vrienden *partynicknames* of alter ego's voor onszelf verzonnen.'

Tijgertje legt uit: 'Geen van ons heeft de kans gehad te feesten vroeger. Dat halen we nu in. Als je daar problemen mee hebt, ga je toch lekker niet mee?'

'Billenboy! Had je echt geen ander t-shirt kunnen aantrekken? Misschien eentje die niet drie maten te klein is?'

Ik kijk kritisch naar zijn overaanwezige blote navel en de tekst op zijn shirt die beweert dat hij een *wild one* is. Billy is wanhopig op zoek naar zijn volgende Romeo en hij wil geen enkele kans mislopen.

Tijgertje en ik zien er supersexy en tegelijkertijd stoer uit. We zijn net twee van de drie Charlie's Angels. Ik ben Drew Barrymore en zij is de niet-Aziatische versie van Lucy Liu.

Ze hebben hun best gedaan in de feestzaal: de ruimte is adembemend mooi verlicht en aangekleed in roze en blauwe tinten. Als ik niet had geweten dat dit het zwembad van het hotel was, had ik het niet geraden. Waar eerst water was, is nu een dansvloer. Justin Timberlake klinkt

hard uit de speakers en de eerste paar mensen staan al te dansen. Kijk, een champagnebar! De avond kan nu al niet meer stuk.

Tijgertje rent op de champagnebar af en slaat meteen een glas achterover. Ik pak het van haar af: 'Rustig aan, joh! De avond is nog jong.'

'Ik ben een vrouw met een missie en daarvoor moet ik wat moed in-drinken.' Ze krijgt weer van die enge, grote ogen als ze dat zegt.

'Welke missie?'

Ondertussen heeft de rest van de bende ons ingehaald en nemen ze een glas van de ober aan.

Fluisterend in mijn oor legt ze uit: 'Mijn missie heeft de codenaam *hard to get* of *get him hard* daar ben ik nog niet over uit.' Ze schudt langzaam met haar hoofd alsof ze nadenkt welke het gaat worden. Dan haalt ze haar schouders op. Ik vraag haar wat ze van plan is.

'Dat vertelde ik je laatst! Als John mij wil, zal hij erom moeten smeken.'

Ik heb nu al medelijden met de man. Anita kan hard zijn.

'Hoe heet jouw missie Nina?' Haar stem klinkt een beetje weggemof-feld terwijl ze haar normaliter nette bobkapsel opschudt om het een iets wildere *look* te geven.

Ik besef nu pas dat ik eigenlijk ook een missie heb. Een missie om die mysterieuze Amerikaanse God te verleiden tot een sekscapade.

'A Strong night.'

TIJGERTJE KIJKT BEWONDEREND naar John. Hij heeft een pak aangetrokken en ze is gek op mannen in maatpakken. Het was niet eens in haar opgekomen dat John een maatpak zou bezitten, en al helemaal niet dat hij er zo ontzettend sexy in uit zou zien. Je zou echt niet zeggen dat hij normaal gesproken nooit een pak draagt, vaak zijn mannen dan niet op hun gemak en zie je meteen dat het niet hun ding is. Maar bij John niet, dat had ik nooit verwacht.

'*Bananenbroek!*' De verontwaardiging in Anita's stem is duidelijk.

Ja, bananenbroek. Soms dekken reguliere scheldwoorden gewoon niet de lading, dus hebben Tiggertje en ik er een gewoonte van gemaakt onze eigen creaties te gebruiken. Zoals *bananenbroek* of *cashewnootjes met spikkeltjes* of *oogballenlenzen met uiensaus* of *poepsalade*. Dat soort dingen.

'Missie *hard to get* schuine streep *get him hard* loopt nu al in de soep!'

Ik kijk Anita aan en begrijp werkelijk niet waar ze het over heeft.

'Zoals John er nu uit ziet, gaat het me echt niet lukken om *hard to get* te spelen! Ik wil dat hij mijn handen vastbindt met die stropdas en kinky *Fifty Shades of John*-achtige acties met me uithaalt. Daarbij houdt hij dat pak aan, terwijl hij me neukt.' Zuchtend kijkt ze goedkeurend zijn kont na als hij naar de champagnebar loopt.

Tja, ik kan me wel voorstellen dat ze dat soort gedachten heeft, want John is gewoon een lekkertje. In mijn onderbuik begin ik de zenuwen een beetje te voelen. Straks ga ik mijn volgende sekscape met de Amerikaanse adonis in werking stellen.

'Heb ik eten tussen mijn tanden?'

Tiggertje kijkt goed en schudt van niet.

'Heb ik geen vlekken of andere rare dingen op mijn kont?'

'Nee, en je hebt ook geen wc-papier onder je hakken.' Ze lacht een schaapachtige lach, zo eentje die begeleid wordt met een knor.

'Hoe zit het met jouw missie? Heb je hem al gezien?' Ze kijkt onderzoekend de zaal in.

John komt snel aangelopen met drie glazen champagne in zijn handen. Hij neemt snelle, kleine stapjes en kijkt geniepig uit zijn ogen. Als hij ons de drankjes aangeeft, fluistert hij zijn nieuws: 'Hij staat daar, links bij de champagnebar,' en wijst met zijn kin. 'Maar niet meteen kijken, hoor.'

Natuurlijk waren we allang aan het kijken en doen we nu allebei ons best om snel weer weg te kijken. Het is goed mogelijk dat we daar een whiplash aan overhouden.

Hij staat daar inderdaad te praten met zijn Duitse tegenganger. Natuurlijk staat zijn harem niet ver bij hem vandaan. Als ik straks zijn hals gelikt heb, ga ik zijn borstkas bewerken met mijn tanden en mijn tong. Dan ga ik mijn nagels in zijn bovenarmen zetten, terwijl ik in zijn tong bijt... Ik raak agressief opgewonden van deze man.

Hij is druk in gesprek en ziet mij niet. De adrenaline teistert mijn bloedvaten en geeft me de moed die ik nodig heb. Ik sla mijn drankje achterover.

'En zo begint het.'

Met mijn lege glas loop ik naar de bar. Ik zorg ervoor dat ik hem *per ongeluk* met mijn elleboog aanraak als ik langsliep. Hij stapt opzij om ruimte te maken en knikt een soort beleefde groet. Alles gebeurt heel snel en als ik bij de bar nieuwe glazen champagne pak, is hij alweer druk in gesprek.

Oké, dit gaat blijkbaar niet zo gemakkelijk worden als ik dacht. Een beetje teleurgesteld keer ik terug naar de groep waar Billenboy staat de stuiteren van enthousiasme

'O mijn God, o mijn God, o mijn God! Dit nummer is zo lekker. Kom, we gaan de dansvloer op!'

De dj draait een supergave mix van oude jaren negentig platen en nieuwe hits. Van *Pump up the jam* en MC Hammer tot de nieuwste dansnummers van Chainsmokers en Kanye West. Achter de dj worden op een groot scherm alle videoclippen van de betreffende nummers getoond.

Als de muziek later op de avond wat rustiger wordt, staan Billenboy en ik bij wat hoge tafels uit te rusten. Johnny Bravo en Tiggertje halen drankjes.

'En?' vraag ik aan Billenboy. 'Wil het een beetje lukken met de knappe mannen?'

Ik kijk naar de dansvloer waar het publiek op een heerlijk langzaam nummer danst. Volgens mij is het *King City* van Majid Jordan.

'Nee, de meesten ken ik al en dat gaat niets worden. Er zijn wel wat nieuwe gezichten, maar mijn *gaydar* geeft tegenstrijdige berichten af. Als ik er niet zeker van ben of ze *gay* zijn, kan ik er maar beter niet op afstappen. Zo is het me weleens overkomen dat ik een vuist op mijn smoel kreeg. Daar heb ik vandaag even geen zin in.'

De normaal gesproken vrolijke Billenboy kijkt een beetje droevig naar de grond. Maar zijn gezicht klaart op als Johnny Bravo (ja, we houden gewoon vast aan die feestnaam ook al vindt hij dat kinderachtig) en Tijgertje terugkomen.

Johnny geeft ons onze drankjes en zegt: '*Here you are, you hot sexy mamma's*.' Blijkbaar heeft hij zijn feestnaam toch ook weten te omarmen. Ik ben nog van mijn eerste slokje aan het genieten als ik zie dat Billenboy een rode kop krijgt. Roder dan een biet, of een tomaat. Roder dan rood. Het is eerder paars.

'Ik denk dat Billenboy het wel leuk vindt om door jou een *hot sexy mamma* te worden genoemd, Johnny.' Ik wijs naar Billy.

'Billenboy is verliefd op Johnny Bravo!' zegt Anita door de muziek heen.

We moeten allemaal lachen, behalve Billy. Die loopt met een beschaamde kop als een kleuter stampend met zijn voeten van ons weg. Tijgertje loopt meteen achter hem aan om hem te troosten.

'Misschien moeten we toch een ander alter ego voor mij verzinnen, Palermo.' Hij staat op het punt iets grappigs te zeggen, zijn glimlach kriebelt in zijn mondhoeken. 'Ik had altijd al zo'n vermoeden dat Johnny Bravo homo was!'

De rest van de avond probeer ik op allerlei onopvallende manieren de aandacht van Sebastian te trekken. Per ongeluk tegen hem aanlopen of vlak bij hem dansen, maar niets mag baten. Mijn plan dreigt te mislukken. Mijn missie was simpel en mijn plan bevatte slechts twee stappen:

1. Ik zou hem verleiden.
2. Niet veel later zou Sebastian mij klaar laten komen.

Of mijn plan B die net zo simpel was:

1. Johnny Bravo zou met mij dansen om Sebastian jaloers te maken en op die manier zijn aandacht te trekken.

2. Niet veel later zou Sebastian mij klaar laten komen.

Kort samengevat.

Maar nu, met alle alcohol die door mijn lijf giert, klinken beide plannen behoorlijk stom. Een belangrijke voorwaarde voor de succesvolle executie van de plannen is dat ik in ieder geval met hem aan de praat raak of contact maak. Daar is op geen enkele wijze sprake van. Ik raak er zo gefrustreerd van dat ik besluit het verder op een zuipen te zetten en er niet meer aan te denken.

'Heb je die grote kont gezien in dat sletterige paarse jurkje?' Hoor ik een vrouw zeggen. Ik zit op het toilet en luister naar de roddelende Amerikaanse vrouwen, terwijl ze in de rij op hun beurt staan te wachten. Ik schrik zo van die opmerking dat ik meteen stop met plassen. Onder de deur door kijkend, herken ik drie paar gave hoge stilletto's. Het is de harem van Sebastian.

'Echt belachelijk hoe ze eruit ziet. Die hele groep waar ze mee is, ziet er niet uit. Werken die mensen echt hier?'

'Ik denk dat ik maar eens een hartig woordje ga spreken met de HR-manager. Eens kijken of we dat soort schorem van de payroll kunnen krijgen.' De dames moeten daar hard om lachen.

Er wordt ineens op mijn deur geklopt. Ik schrik me dood.

'Duurt het nog lang?' vraagt een geïrriteerde vrouw aan de andere kant van de deur.

'Nee, sorry, ik kom er zo uit.'

Poepsalade met gorgonzolasaus! Als ik nu uit mijn hokje kom, zien ze me en weten ze dat ik alles heb gehoord. Zou Sebastian weten dat het zulke gemene wijven zijn? Ik kan het me niet voorstellen. Terwijl mijn dronken hersenen met een snelheid van 150 kilometer per uur proberen uit te vogelen wat ik moet doen, hoor ik dat ze al pratend weglopen. Hun hakjes klikken op de vloer, terwijl ze roddelend de deur uit lopen.

Wat een opluchting! Maar ze hadden het wel over mij, denk ik. Hoeveel vrouwen in strakke paarse jurken met een grote kont lopen hier nou rond?

Die wijven zijn slecht nieuws, een duivelse drie-eenheid. Daar moet ik maar ver van uit de buurt blijven. En waarom moeten ze mij hebben? Wat voor bedreiging kan ik nou voor hen vormen? Op dit moment ben ik te dronken om daar een zinnig antwoord op te verzinnen. Daarnaast laat ik me door die kutwijven niet van mijn stuk brengen. Ik heb nog steeds een missie te vervullen.

Wanneer *Wilde Ones* van Sia door de luidsprekers klinkt, gaat Billenboy helemaal uit zijn dak. Hij springt op en neer en gilt van plezier. Wij kijken hem onbegrijpend aan, maar dan wijst hij naar de tekst op zijn shirt.

'Ik ben een *wild one*! Ik ben een *wild one*!' roept hij hard.

'Als jij zo wild bent, waarom doe je dan niet iets wilds?' daagt Tijgertje hem uit.

'Er is niemand wilder dan ik, schattebout!'

Zijn wenkbrauw gaat omhoog en hij zet een paar tuitlippen op. Ondertussen bijt hij op zijn wijsvinger en buigt zijn hoofd.

Johnny vervolgt: 'Als jij zo wild bent, *Billenman*...'

'Billenboy!' verduidelijk ik.

'Oké, *Billenboy*, waarom kies je niet een paar lekkere billen uit om in te knippen? Je was toch op zoek naar je volgende liefde?'

Je ziet Billy denken, maar dat duurt niet lang.

'Ik neem de uitdaging aan.'

Vastberaden geeft hij mij zijn drankje en kijkt om zich heen. Hij loopt naar de menigte op zoek naar een paar interessante billen. Hij wijst telkens naar dansende mannen en kijkt ons met een vragende blik aan. Bij de eerste man die hij aanwijst, schudden we met z'n allen ons hoofd. Unaniem vinden we die billen niet Billenboy-waardig.

'Niet te geloven dat hij dit doet,' zegt Tijgertje.

'Lef heeft hij zeker.'

Ik neem een slok van mijn drankje en beweeg zachtjes mee op de muziek.

Billy loopt rustig verder en staat stil bij een groepje dat in de hoek staat te dansen. Hij wijst naar een paar ronde billen in een strakke spijkerbroek. De man is erg gespierd en kan zo te zien ook nog goed dansen. We knikken enthousiast. Hij maakt een sprongetje van blijdschap en knijpt in de rechterbil van de man.

De man draait zich geschrokken om en kijkt Billy boos aan. Oeps! Billy krijgt een rode kop en zegt iets tegen de man met een wegwuivend gebaar. Zijn lichaam krimpt een centimeter of tien, terwijl hij onze kant op schuifelt.

'En, en, en?'

'Dat wordt ongemakkelijk maandag.' Hij pakt zijn drankje weer terug en slaat het in een keer achterover. 'Dat was mijn baas!'

Als mijn leven een weg zou zijn, zou mijn navigatiesysteem kapot zijn.

Hoofdstuk 8 - Pillowtalk

NINA

Er is nog slechts een handjevol mensen op de dansvloer te vinden. Door mijn dronken roes zie ik dat *hij* alleen aan de rand van het dansgedeelte staat. Hij leunt met zijn rug tegen een pilaar met een been op de grond en het andere, met gebogen knie, op de pilaar. Hij is zo *hot* dat het lijkt of er stoom van hem af komt. Hij straalt pure seks uit en hij kijkt naar mij. We hebben contact! Mijn hart maakt een vreugdedansje.

Ik kijk rond en zie de duivelse drie gelukkig nergens. Johnny en Tijgertje staan uitgebreid te droogneuken op de dansvloer. *Get a room!* Billenboy is al naar zijn kamer. Hij zei dat hij zijn *beautyslaapje* nodig had. Tot zover de bende van ellende.

Mijn favoriete liedje komt op: *Pillowtalk* van Zayn. Het heeft zo'n romantische *vibe* en het perfecte ritme om heerlijk langzaam op te dansen. Of op te seksen. Na het intro klinkt een sterke mannenstem. Dit is mijn moment. Ik gebruik mijn meest sexy dansmoves en dans vlak voor zijn neus, maar doe alsof ik niet zie dat hij daar staat. Het is nog steeds de bedoeling dat hij op mij jaagt en niet andersom.

Pillowtalk heb ik vaak in mijn wagen gedraaid, maar ik besef nu pas hoe erg de tekst op mijn huidige situatie van toepassing is. Over hoe graag ik met hem in contact wil komen, hoeveel ik naar deze knappe, mysterieuze man verlang.

Nobody but you, body but me, body but us, bodies together. I'd love to wake up next to you.

Mijn heupen bewegen verleidelijk op de langzame *groove*. Mijn armen gaan omhoog en weer omlaag. Ik laat ze langs mijn hals naar beneden glijden. Ze vinden de zijkant van mijn borsten en gaan nog verder naar mijn buik, terwijl ik draai en mijn hoofd in mijn nek gooi.

Grootte doet er wel toe. In mijn geval, de grootte van mijn billen, borsten en ogen. Gelukkig ben ik met alle drie gezegend, maar het gaat er ook om wat je ermee doet. Hoe je beweegt, hoe je kijkt en hoe je je kleedt. Terwijl ik voor hem dans, zet ik al deze vaardigheden in om mijn doel te bereiken. Ik durf niet te kijken, maar denk dat ik zijn ogen op mijn huid voel.

Er komt iemand achter me staan. Ik ruik diezelfde citrusachtige, mannelijke geur en voel een hete adem in mijn hals. Een hand grijpt me van achteren vast en trekt me naar zich toe. Eindelijk! Ik begrijp niet waarom het zo lang heeft moeten duren. Hij zal gewacht hebben tot iedereen naar huis was of te zat om zich iets te herinneren.

Ik kijk langzaam omhoog om in zijn mooie ogen te kunnen kijken en zie dan dat een wildvreemde man zijn neus in mijn hals heeft zitten. Hij kijkt verleidelijk naar beneden, terwijl hij meebeweegt met de muziek.

Krijg nou spinnewebben! Waar is Sebastian? En wie is de man met wie ik nu dans? Ik heb hem nog nooit gezien. Hij is wel sexy. Nee, nee, nee, Nina, niet afgeleid raken. Deze man is leuk, maar er is lang niet dezelfde aantrekkingskracht als bij Sebastian.

Ik dans door alsof er niets aan de hand is en kijk subtiel om me heen. Zou hij dit allemaal zien? Een tweede hand grijpt me van achteren vast om me dichter tegen hem aan te drukken. O jee.

Ik draai me om, zodat we *face to face* komen te staan en maak van de gelegenheid gebruik om meteen iets meer afstand tussen ons te creëren. Zijn blauwe ogen flikkeren ondeugend, terwijl hij mijn heupen vastpakt.

Dan zie ik achter hem twee woedende ogen op mij gericht. Sebastian. Hij ziet eruit alsof hij gaat ontploffen. Hij kijkt omhoog en zucht alsof hij zichzelf rustig probeert te krijgen. Dan richt hij zijn doordringende blik weer op mij. Volgens mij kan hij het niet echt waarderen dat ik nu met deze man sta te dansen.

De hele avond probeer ik zijn aandacht te trekken met *zero* resultaat, en nu is hij verontwaardigd dat ik met een andere man dans? Hij heeft

geen enkel recht om zo te reageren. Toch wil ik hem niet het verkeerde signaal geven.

'Bedankt voor deze dans,' zeg ik, terwijl ik me losmaak uit de greep van de vreemdeling.

'Mijn naam is Peter,' roept hij me na in het Engels, maar ik ben al weg. Ik wil naar Sebastian lopen, maar hij staat er niet meer. Niet op de dansvloer en op de gang is hij ook nergens te bekennen.

Blijkbaar was *Mission Impossible* toch de soundtrack van deze avond.

Johnny en Tiggertje zijn nergens meer te bekennen. Dat werd tijd. Blijkbaar is missie *hard to get* schuine streep *get him hard* ook niet gelukt. Of juist wel?

Wat mijn missie betreft, die is ook niet helemaal gelopen zoals ik had gewild. Toen ik met Peter aan het dansen was, had Sebastian wel jaloers geleden. Boos zelfs. Het heeft in ieder geval niet geleid tot enige actie van zijn kant.

Ik besluit dat de avond rampzalig genoeg is geweest en ga op zoek naar mijn kamer. Wat was mijn kamernummer ook alweer? Ik wurm de sleutelkaart uit mijn bh. O nee, het kamernummer stond op het kaarthoudertje en dat heb ik achtergelaten op mijn bed. Oké, rustig blijven. Ik kan me heus nog wel herinneren welke kamer ik had. Het was in ieder geval op de derde verdieping.

Als ik uit de lift stap, ga ik meteen naar rechts. Ja, dit ziet er allemaal wel bekend uit. Die plant komt me in ieder geval bekend voor. Ik loop door in de hoop mijn kamer te herkennen, maar alles lijkt op elkaar. Ik ga naar links en dan weer naar links, en begin duizelig te worden. Misschien had ik dat laatste drankje niet moeten nemen. Als ik maar niet hier op de gang ga kotsen. Als ik op de grond wil zakken van ellende, trekken twee sterke armen me omhoog.

'Ik heb je,' fluistert hij in mijn oor.

Mijn dronken brein registreert dezelfde elektriciteit die ik eerder vandaag voelde toen hij mij aanraakte. Het is Sebastian. Voor ik begrijp

wat er gebeurt, heeft hij mij al in zijn kamer getrokken. Wauw, dit gaat wel erg snel ineens.

'Ik kan mijn kamer niet vinden.' Ik kijk verward om me heen.

'Daar leek het op inderdaad. Je mag hier even rusten, dan zoeken we dat straks uit.'

'Maar... ik wil je kamer niet onderkotsen.'

Heel genant dat dit de eerste woorden zijn die ik vanavond tegen hem zeg. Dit loopt totaal niet zoals ik had gewild.

'Hier is mijn badkamer. Gebruik hem.'

Niet te geloven dat ik hier ben. Het ging allemaal zo snel. Hij duwde me, zonder waarschuwing, zo in zijn kamer. Alsof hij niet wilde dat iemand het zou zien. Nu probeer ik me in zijn badkamer weer een beetje bij zinnen te krijgen. In de spiegel durf ik niet te kijken. Ik adem een paar keer diep in en uit om mezelf te kalmeren. Koud water op mijn gezicht helpt ook om wakkerder te worden.

Ik moet niet overgeven. Ik moet niet overgeven.

'Kan ik iets voor je doen?' vraagt hij vanaf de andere kant van de kamer.

Ik schrik. 'Nee, hoor. Alles is goed. Ik kom zo.'

Focus en probeer jezelf weer op orde krijgen. Kom op, Nina.

Ik kijk uiteindelijk toch in de spiegel en constateer dat het best meevalt met mijn voorkomen. Geen rode ogen en uitgelopen mascara. Ik adem nog een paar keer diep en uit en haal mijn handen door mijn haren, voordat ik de badkamer uit kom.

'Het spijt me,' zegt hij met een serieuze blik.

Waarvoor? Het is niet zijn schuld dat ik dronken ben en mijn kamer niet kan vinden.

'Dat ik daar niet met je op de dansvloer kon zijn.'

O, dus hij had wél met mij willen dansen?

Hij kruist zijn armen en pauzeert even om me de tijd te geven het te laten bezinken. Langzaam loopt hij naar me toe, als een panter die zijn prooi besluit.

'Ik kon de hele avond mijn ogen niet van je afhouden, Nina. Ik had niets liever gedaan dan met je dansen, zoals je dat met Peter deed. Maar ik wilde niet dat je dat verkeerd op zou vatten.'

Ho eens even, hier zetten we hem even stil:

- Hij weet dus hoe ik heet, terwijl we elkaar vandaag pas hebben ontmoet.

- Hij kent die andere man waar ik mee danste. Vast een collega van hem zijn in de VS.

- Hij vindt mij dus leuk en wilde met mij dansen. Zie je wel? Mijn charmes hebben toch effect op hem gehad!

- Wát moet ik dan niet verkeerd opvatten?

'Dacht je nou echt dat de show die je aan het opvoeren was op de dansvloer nodig was om mijn aandacht te trekken? Mijn aandacht had je al vanaf het eerste moment dat ik je zag.'

Natte noedels... Deze adonis spreekt de woorden uit die ik de hele avond dolgraag van hem had willen horen. Mijn dronken gevoel verdwijnt en maakt plaats voor euforie.

'Waarom heb je dan niet met me gedanst?' Het komt fluisterend uit mijn mond.

Na een lange pauze en een diepe zucht zegt hij: '*Fuck it*. Laten we dansen Nina.' Hij zet mijn favoriete nummer aan op zijn smartphone. Het nummer waar ik zo graag met hem op wilde dansen. Dan drukt hij zijn lichaam tegen het mijne en beneemt me de adem als hij langzaam begint te bewegen. We schuifelen. Ik voel zijn sterke armen om mijn middel, zijn harde borstspieren door zijn overhemd. Ik ruik zijn frisse muntadem met een vleugje alcohol. Zijn gezicht drukt op mijn schouder. Hij ademt mij in en zucht.

'Je ruikt verrukkelijk en ik vind je jurk geweldig.' Zijn hand ligt op mijn rug, zijn duim strelend over mijn ruggengraat. 'Je bent prachtig.'

Ik heb kippenvel en krijg allerlei fantasieën over wat zijn mooie lippen allemaal met me zouden kunnen doen. De gevoelens die hij in mij ontketent, brengen me van mijn stuk. Mijn vingertoppen bewegen uit

zichzelf over zijn borstkas. Ik beef en hij pakt mijn hand en brengt hem naar zijn mond.

'Ik zou je nooit pijn doen,' fluistert hij.

Ik word er stil van. Hij maakt een emotie in me los waarvan ik niet wist dat ik die kon voelen. Het komt van diep. Het is alsof ik hem ken en hij mij kent, écht kent. Niet de Nina die ik aan de wereld laat zien, die zelfverzekerd is en nooit twijfelt, maar de echte Nina, die bang is en zich alleen voelt.

'Ik weet wie je bent, Nina.' Hij spreekt langzaam en vol emotie, laat de woorden indalen.

'Wat was dat voor actie met die wc-rol?'

Waarom vraag ik dat nou? Wat ik had willen vragen is: wat bedoel je in Godsnaam met "ik weet wie je bent" en "wát voor verkeerde indruk wil je mij niet geven"? Ik geloof dat mijn brein nu officieel kapot is.

'Die wc-rol was een speciale boodschap aan jou, zodat je wist dat ik inderdaad naar jou keek in het publiek en niet naar iemand anders.'

We bewegen nog steeds samen op de muziek. Het lijkt wel een droom. Kan dit echt zijn?

'Hoe graag ik ook dichterbij je zou willen zijn, ik wíl niet, nee, ik kán niet, een van je vele willekeurige avontuurtjes worden. Daar neem ik geen genoegen mee.'

Wauw. Oké. Ik ben gevleid dat deze God van een man dichterbij mij wil zijn, maar hij doet alsof ik een of andere sloerie ben die met de ene na de andere man het bed in duikt.

Voordat ik het beseft, vliegen de woorden uit mijn mond: 'Bedankt dat je je mening over het onderwerp laat weten.'

Ik draai me om en been naar de deur. Ik moet hier weg, ik moet naar bed. Misschien is dit wel een droom, of een nachtmerrie. Misschien dat ik morgenochtend, als ik mijn hersenen weer tot leven heb kunnen wekken, wel begrijp wat hier aan de hand is. Hij pakt mijn elleboog en draait me naar zich toe.

'Nina.' Hij houdt mijn gezicht met zijn grote handen vast. 'Heb je enig idee hoezeer ik naar je verlang?'

Er volgt een kus die zijn weerga niet kent. Onze lippen zuigen zich vast en alles in mij accelereert tot de snelheid van het licht, terwijl ik me mee laat sleuren door deze diepe hartstocht. Het is veel meer dan lust; ik verlang zo hevig naar hem dat ik er een beetje bang van word.

Onze monden onderzoeken elkaar op wanhopige wijze. Mijn handen vliegen door zijn haren. Hij drukt mij helemaal tegen zich aan. Er is geen centimeter ruimte meer tussen ons. Het duizelt. Hij glijdt met zijn mond naar mijn oor, mijn keel, mijn schouder. Zijn handen, die heerlijke handen, glijden van mijn rug naar beneden en grijpen mijn billen vast.

Wat op een fiasco leek uit te lopen, lijkt nu een groot succes te worden. Ik ben hard op weg naar de meest geweldige *onenightstand* van mijn leven. In mijn hoofd ben ik een klein feestje aan het vieren met mezelf. *Go, Nina, go, Nina, it's your birthday!*

Daarnaast razen er allerlei gedachten en gevoelens door mijn hoofd: geluk, genot, angst, twijfel. Ik begrijp niet helemaal hoe we hier terecht zijn gekomen.

Hij legt zijn handen op de achterkant van mijn dijen en tilt me op. Ik sla mijn benen om hem heen. God, allemachtig. Iedere gedachte verdwijnt en ik ben totaal verloren in dit moment. Nooit eerder heb ik zoveel passie, zoveel intensiteit en zo'n krankzinnige chemie ervaren.

Dan stopt hij. Hij zet me voorzichtig op de grond en laat me los. Mijn maag trekt samen. Hij stapt naar achteren en kijkt me aan. Hij ademt snel en in zijn hals zie ik het wilde kloppen van zijn hart. Even lijkt het alsof hij zenuwachtig is, dan begint de langste monoloog in de geschiedenis van mijn leven.

'Wanneer wij de liefde bedrijven, Nina, zal ik de enige zijn met wie je dat voor de rest van je leven zult willen. Je zal geen willekeurige avontuurtjes meer willen. Je hoofd en je hart zullen van mij zijn en van niemand anders. Je zult naar mij verlangen zoals je nog nooit naar iemand hebt verlangd. Je zult beseffen dat je meer verdient dan die willekeurige

scharrels, dat je iemand verdient die je aanbidt, die met heel zijn ziel van je houdt en die het beste met je voor heeft. Die persoon ben ik. Ik zal er voor je zijn wanneer je beseft dat je het waard bent en dat dát de moeite waard is om voor te veranderen. Wanneer je je angsten loslaat en echt durft te leven. Ik zal je helpen je te laten beseffen, nee, te laten geloven dat de Nina die haar hart durft te geven bestaat. Ik zal op je jagen zoals niemand anders het ooit gedaan heeft. Ik wil jou. Niet voor een wilde nacht, maar voor al jouw nachten, en ik neem geen genoeg met minder, Nina.'

Ik ben zo verbijsterd door deze onverwachte wending, door deze liefdesverklaring, dat het even duurt voor het tot me doordringt.

'Je zit in kamer 34. Ik zal met je meelopen.'

Hij loopt naar de deur en wenkt dat ik met hem mee moet lopen.

'Ik zal met je meelopen? Hoe bedoel je?'

Stuurt hij mij nu naar mijn kamer? Na die woeste vrijpartij? Na die romantische liefdesverklaring? En waarom weet hij mijn kamernummer?

Ondanks mijn verwarring ben ik nog steeds opgewonden, lichamelijk en geestelijk. Toch ben ik keihard van mijn roze wolk gevallen en doen mijn vermoeide hersenen moeite om te begrijpen wat er gebeurt. Hoe kan een man die mij niet kent er zo van overtuigd zijn dat ik de liefde van zijn leven ben?

'Wat wás dit in vredesnaam?'

Mijn ogen zijn nog nooit zo groot geweest, mijn wenkbrauwen nog nooit zo hoog opgetrokken.

'Dit was een voorproefje van hoe het tussen ons kan zijn. Als jij dat wilt.'

Ik was ervan uitgegaan dat deze man een sekscapade met me zou willen, maar hij wil een relatie. Dat was niet mijn plan! Misschien moet ik hem laten geloven dat ik serieus een vaste relatie met hem wil. Maar... ik kan het niet. Ik begrijp niet alles wat hij zojuist heeft gezegd, maar ik begrijp wel dat hij eerlijk tegen mij is. En ik geloof dat hij elk woord meent dat hij tegen me heeft gezegd. Ik zie het in zijn ogen.

Als mijn leven een weg was, zou ik nu wanhopig rondjes aan het rijden zijn.

Hoofdstuk 9 - Stellina

NINA

Ik lig op mijn zij en kijk naar hem. We liggen op zijn grote king-sizebed. Hij slaapt, zijn borstkas gaat rustig op en neer. Ik geniet van zijn heerlijke geur, en mijn ogen genieten ook. Ik kan ze niet van hem afhouden. Zijn adem streelt mijn gezicht. Hij ligt er vredig bij en het voelt vertrouwd, alsof er geen andere plek is waar ik zou moeten zijn. Ik kan hier voor altijd blijven liggen. Eigenlijk is dit belachelijk, ik ken hem niet en hij mij net zomin. Uit angst hem wakker te maken durf ik me niet te bewegen.

Dan gaat mijn telefoonalarm. Ik schrik overeind, grijp mijn mobiel en druk het uit. Is het laat of is het vroeg? Ik heb denk ik maar een paar uur geslapen en de rest van de tijd naar hem gekeken.

Slakkenlipjes... Zou hij ook naar mij hebben gekeken toen ik sliep? Dan heeft hij vast kunnen bewonderen hoe ik lag te kwijlen en uit mijn bek lag te stinken. Hoe is hij zelfs in slaap gevallen met mijn gesnurk naast zijn oor?

Ik voel me Brak Obama. Mijn hoofd begint langzaam maar krachtig te kloppen. Een stekende pijn komt op.

‘Goedemorgen,’ zegt hij krakerig.

Hij doet zijn mooie ogen open, kijkt naar me en lacht die ontzettend mooie lach van hem. Die ene met de kuiltjes. Ik kan wel verdrinken in die lach. Last van een ochtendhumeur heeft hij zo te zien niet. Maar ja, ik ben dan ook degene die het op een zuipen heeft gezet gisteren. Waarom heb ik in Godsnaam mijn wekker aan laten staan?

‘Sorry, dat was de wekker op mijn telefoon.’ Het kost me bijzonder veel moeite om die zin er in goed Engels uit te persen. In mijn hoofd

zet ik Google Translate aan, anders zal ik niet ver komen met deze mysterieuze Amerikaanse God.

Hij grijpt me bij mijn middel en trekt me naar zich toe. Hij kust me onder mijn oor en zucht diep. We liggen allebei op onze zij, dicht tegen elkaar aan, met onze gezichten naar elkaar toe. Ik probeer niet al te veel in zijn gezicht te ademen.

'Maakt niet uit, ik ben blij dat je bent gebleven. Ben jij blij dat je niet naar je kamer bent gegaan?' Heldere honingkleurige ogen kijken dwars door me heen.

'Ja,' zeg ik zo nonchalant mogelijk, maar ik ben allesbehalve zeker van mezelf. Eigenlijk heb ik geen flauw idee waar ik mee bezig ben. Normaal zou ik in paniek mijn spullen bij elkaar zoeken om zo snel mogelijk weg te vluchten. Ondanks mijn onzekerheid voel ik me ontspannen en op mijn gemak.

'Dit is een totaal nieuwe situatie voor mij.'

Giechel ik nu als een klein meisje? Nina, kom op!

'Het is lang geleden dat ik naast een man wakker ben geworden en het is nog nooit gebeurd dat we allebei onze kleren aanhadden de volgende ochtend.'

De afgelopen avond is in alle opzichten heel anders gelopen dan ik van tevoren had bedacht. Nadat hij mij naar mijn kamer stuurde, weigerde ik te gaan. Ik voelde me net een klein kind dat stout was geweest en naar haar kamer werd gestuurd. Dat zal wel de reden zijn waarom ik stampend naar zijn bed ben gelopen en mezelf daarop heb gooid. *Zo, nu krijg je me niet weg*, dacht ik. Misschien heb ik dat zelfs wel hardop gezegd.

Hij bleef rustig en beschaafd, kwam naast me liggen en liet zijn hoofd op zijn hand rusten. Toen hebben we nog lang gepraat. Hij had oprecht interesse in mij als persoon. Ik zal dit nooit aan iemand toegeven, ook niet aan mezelf, maar een keer geen seks was ook fijn.

Hij zuchtte en vroeg: 'Hoe voel je je dan Nina, als je na een avontuurtje weer alleen in je bed ligt.'

Hij vroeg dingen die niemand mij ooit heeft gevraagd, die ik mezelf niet eens durf te vragen. Uiteindelijk is hij liggend en fluisterend in slaap gevallen. Ik even later ook.

DAARVOOR HAD IK WEL mijn best gedaan om hem te verleiden tot een *onenightstand*. Verleidelijke poses aannemen op het bed, met mijn armen over elkaar zodat er een flinke nadruk op mijn décolleté kwam. Ik ben dichterbij gekropen en heb hem zachtjes in zijn hals gekust. Het was duidelijk dat hij het er moeilijk mee had en zich inhield, maar dat mocht allemaal niet baten. Toen bedacht ik dat ik mijn grappige kant maar eens moest laten zien. Humor kan ook sexy zijn.

'Wees niet zo egoïstisch. Jij hebt dat lichaam de rest van je leven nog. Ik wil het alleen voor één nacht.'

Daar moest hij om lachen. Aanstekelijk met schokkende schouders.

'Als het aan mij ligt, heb ik je alle nachten voor de rest van mijn leven, want één nacht is nooit genoeg.'

'Ik besef dat seks niet het antwoord is. Seks is de vraag en ja is jouw antwoord.'

Weer moest hij lachen.

Ik was lekker op dreef. 'Men zegt dat kussen de taal van de liefde is. Zin in een kleine conversatie?' Ik gaf hem een knipoog en likte mijn lippen. Ik wist wel dat dit allemaal niet tot seks zou leiden, maar hij had er duidelijk plezier in.

'Jij bent één lopende openingszin. Ga door!' moedigde hij me aan.

Ik kon wel uren doorgaan, maar ergens vroeg ik me af: als een man je grappig vindt, wil hij je dan nog wel kussen?

'Mijn naam is Nina. Dan weet je wat je moet gillen.' Ik keek hem serieus aan en knipperde met mijn wimpers. Ondertussen lag hij te rollen van het lachen.

'Ik hoop dat je bekend bent met EHBO, want jij bent adembene-mend.'

Hij stopte met lachen. De chemie die de hele tijd in de lucht hing, kreeg ons in zijn macht. Hij pakte mijn bovenarmen vast en trok me naar zich toe. Ik kon het niet laten en streek met mijn duim over de stoppels op zijn wang en toen over zijn lippen die iets van elkaar weken. Hij keek me aan.

'Kus me,' eiste ik.

Hij kustte me hard. Onze tongen gingen een wilde dans aan. Hij nam bezit van mij en mijn handen gingen door zijn haren en trokken er zachtjes aan. Hij kreunde en kustte mij nog dieper. We ademden dezelfde lucht. Hij legde zijn handen op mijn onderrug en drukte me tegen zijn heupen aan, en ik voelde zijn hardheid tegen mijn buik.

Ik kon niet dichtbij genoeg komen, ik wilde in hem kruipen, ik wilde dat hij in mij kroop. Ik duwde tegen zijn borstkas, zodat hij op zijn rug kwam te liggen en kroop erbovenop. Met mijn heupen wreef ik onze lichamen tegen elkaar. Ik voelde elke centimeter van zijn heerlijk lange en harde pik. Hij was er klaar voor.

Onze ademhalingen werden zwaar, terwijl zijn begerige tong dieper in mijn mond probeerde te dringen. In een poging hem te bezitten en te claimen, beet en zoog ik er wild op. Ik was gek van verlangen. Een gevoel zo intens dat het vreemd is, voor een man die ik nauwelijks ken. Toch voelt het alsof het nooit anders is geweest, alsof er nooit een ander is geweest, alsof alle andere seksuele ervaringen nietszeggende oefeningen waren die mij voorbereidde op dit moment.

Zijn kleding moest uit. Mijn kleding moest uit. Niets mocht tussen ons komen. Wanhopig begon ik aan de bovenste knoop van zijn overhemd te trekken. Hij greep mijn billen stevig vast, alsof zijn leven ervan afhing. Eerst ging de ene hand onder mijn broekje en toen de andere. Zijn warme handen lag nu op mijn koude blote billen.

'Mijn God, Nina, je maakt me gek,' fluisterde hij.

Toen ik zijn overhemd los had, drukte ik mijn lichaam tegen zijn harde, blote torso. Pas toen ik zijn riem los begon te trekken, voelde ik weerstand.

'Dit loopt uit de hand,' hoorde ik hem zeggen. Ik zuchtte gefrustreerd en trok een pruillip.

'Niet mokken, kleine *stellina*.'

Stellina betekent sterretje in het Italiaans. Weet hij dat ik Italiaans kan?

Hij vervolgde in het Italiaans: 'Als een ster zo ver weg staat, stellina, hoe komt het dan dat jij zo dichtbij kunt komen?'

'Spreek je Italiaans?' Verbaasd keek ik hem aan.

'Ik weet dat jij het spreekt en ik wil het gaan leren, zodat we met elkaar Italiaans kunnen praten. Stellina is het eerste woordje dat ik geleerd heb, speciaal voor jou.'

'Wauw. Maar waarom haak je nu dan af?' Met tranen in mijn ogen wendde ik mijn gezicht af en probeerde ik me van hem los te rukken. Het deed pijn om weer afgewezen te worden. Hij pakte mijn hand en drukte hem op zijn harde kruis.

'Voel wat je met me doet. Geloof je dan nog steeds dat dit een afwijzing is?' Zijn ogen waren fel.

'Waarom stop je me dan?'

'Ik besef dat jij dit niet gewend bent, maar geloof me, het is beter zo. We hebben alle tijd van de wereld.'

Hij trok me naar zich toe en legde ons weer op bed. Ik probeerde niet te huilen, maar had me nog nooit zo afgewezen gevoeld. Zo hebben we een tijdje tegen elkaar aan gelegen. Ik wist niet wat ik moest zeggen. Hij lijkt er zeker van te zijn dat wij samen horen, voor meer dan een *onenight-stand*. Hoe hij daar zo zeker is begrijp ik niet, maar het voelt wel goed.

'HOE VOEL JE JE?' VRAAGT hij met die mooie lippen waar ik wel naar moet kijken.

'Heerlijk,' zeg ik verleidelijk. Ik druk mijn lichaam zo dicht mogelijk tegen hem aan. Met mijn neus in zijn hals adem ik zijn verslavende geur in. De geur brandt zich in mijn geheugen en zal mij voor altijd aan hem doen denken. 'Ik wou alleen dat je niet zoveel kleren aan had,' jammer ik.

Mijn handen gaan op verkenning en ontdekken zijn met zachte, zwarte haartjes versierde borstkas. Hij bekijkt me en laat het allemaal gebeuren. Dat zie ik als toestemming om voorzichtig verder te gaan. Ik weet dat hij heeft gezegd dat hij geen seks wil, in ieder geval geen penetratie, maar we zullen nog wel eens zien hoe lang hij dat volhoudt.

Mijn handen gaan onder zijn overhemd via zijn schouders naar achteren. Ik kijk omhoog en raak verdwaald in zijn lichtbruine ogen die sprankelend naar me kijken.

'Ik wil geen willekeurige scharrel van je zijn, Stellina.' Hij zucht diep en aait haren uit mijn gezicht.

'Er is niets willekeurigs aan jou, Sebastian.'

Ik streel de indrukwekkende bult in zijn broek. Het geeft me een goed gevoel dat ik de oorzaak van zijn opwinding ben, dat hij me begeert, net zo graag als ik hem.

Hij pakt mijn kin en zorgt dat ik hem weer aankijk. Ik voel zijn lippen op de mijne. Eerst zacht, steeds harder. Zijn tong verkent mijn mond met steeds meer passie. Mijn tepels worden hard en drukken door mijn jurk tegen zijn heerlijke lijf.

Plotseling lig ik onder hem. Hij schuift een stukje van me af, pakt de onderkant van mijn jurk en trekt die omhoog. Mijn armen gaan omhoog om hem te helpen. Zijn ogen verlaten mijn lichaam niet, terwijl hij de jurk achteloos naar de andere kant van de kamer gooit. Hij neemt de tijd om mijn lichaam te bestuderen, ik word er een beetje verlegen van. Zo heeft niemand mij ooit bekeken.

'Je bent zo mooi, Stellina.'

Zijn vingers duwen mijn bh naar beneden, zodat hij met zijn duim een harde tepel kan strelen. Ik krijg kippenvel en huiver. Dan doet hij hetzelfde met de andere tepel. In plaats van zijn duim, gebruikt hij nu zijn tong en zijn tanden om me gek te maken van verlangen.

De bult in zijn broek groeit en schreeuwt om aandacht. Ik probeer die heerlijke hardheid te pakken te krijgen, maar hij slaat mijn handen weg en kijkt me boos aan.

'Als we dit doen, doen we het op mijn manier.'

Hij kust mijn borsten op een kuise manier, zonder tong. Hij geeft vederlichte kusjes op mijn buik, mijn navel en gaat terug omhoog, naar mijn hals, mijn oor en mijn mond.

Hij kijkt me aan en trekt me overeind, zodat ik rechtop zit en hij op zijn knieën voor me zit tussen mijn wijdgesperde benen.

'Deze broek blijft aan. Ik wil dat je de bewuste keuze maakt om jouw lichaam aan me te geven. Het moment dat mijn pik jouw lichaam claimt, ben je van mij en van niemand anders. Dat zal de start zijn van een nieuw leven, Stellina. Een leven zonder scharrels, maar vol avontuur.'

Ik hoor hem wel, maar de woorden dringen niet door: ik ben blijven hangen bij *pik*. Zijn vingers drukken tegen mijn slipje en hij begint me weer te zoenen. Het is een vurige kus, waar mijn slipje nog natter van wordt. In een poging hem dichterbij te brengen gaan mijn handen wild door zijn haren en trekken eraan. Hij gaat met zijn hand onder mijn slipje, ik voel zijn vingers wrijven. Hij gromt dierlijk als hij ontdekt hoe nat hij me heeft gemaakt. Met één vinger gaat hij naar binnen, terwijl zijn palm en duim tegen me aan drukken en draaien. Dit gebeurt allemaal terwijl hij me blijft zoenen. Wie zegt er dat mannen niet kunnen multitasken?

Mijn lichaam gaat op dat moment een eigen leven leiden. Mijn heupen beginnen uit zichzelf te draaien en mijn lichaam gaat uit zichzelf op zoek naar meer wrijving. Meer genot.

'Het gaat nu allemaal om het genot dat ik jou ga geven.'

Zijn lippen verlaten de mijne. Eventjes mis ik ze, maar al snel hoor ik mijn slipje scheuren en zie ik het lapje stof door de lucht vliegen. Dat was onnodig... maar wel sexy. Hij neemt de tijd om mijn naakte lichaam te bewonderen. Ondertussen draaien mijn heupen wanhopig, op zoek naar zijn handen, zijn mond, zijn pik.

'Rustig maar, Stellina,' beveelt hij. 'Jij geeft mij je heerlijke lichaam, maar het is een geschenk dat ik wil koesteren. Je verdient het dat ik er de tijd voor neem.'

Even serieus, wie praat er nou zo?

In een wolk van hormonen en lust, is er niets behalve het hier en nu. Ik voel zijn handen in zuidelijke richting gaan. Mijn ademhaling wordt oppervlakkig en onrustig. Hij duwt mijn benen verder uit elkaar en ik voel hoe hij naar mij kijkt. Ik voel me kwetsbaar en wil mijn benen weer sluiten en hem naar mijn gezicht toe trekken. Daar wil hij niets van weten. Hij verkent mijn meest geheime plekjes in uiterste concentratie en baant zich langzaam een weg omlaag met kleine, vederlichte kusjes.

Hij merkt mijn ongemak en fluistert: 'Heeft nooit iemand dit bij je gedaan?' Zijn kin ligt op mijn buik en zijn ogen zoeken een antwoord in de mijne. De verlegenheid die ik voel, is mij volkomen vreemd. Ik moet mezelf dwingen om in zijn ogen te kijken.

'Jawel, maar nooit zo...'

'Nooit zo, wat?'

'Nooit zo ongehaast. Ik voel me nu heel kwetsbaar.'

'Zo hoort het ook te zijn. Dit is intiem. Dit is bijzonder. Ik geniet van elk moment en ik voel me vereerd dat je mij genoeg vertrouwt dat ik dit met je mag doen. Ontspan je maar.'

Een seconde later voel ik zijn lippen tussen mijn benen. Het is een kus met open mond. Niet zoals anderen het doen, snel, snel, een paar likjes hier en daar. Vol overgave drukt hij zijn gezicht tegen me aan. Zijn tong raakt me met een soort agressieve verlatenheid, alsof hij lang dorst heeft gehad en eindelijk iets te drinken krijgt, alsof hij bezeten is. Hij draait rondjes met zijn hele gezicht, zodat zijn mond en tong meegaan

met de beweging, en zet kracht bij door zachtjes te bijten. Wat een bijzondere techniek heeft deze man: hij is niet bang of voorzichtig, hij gaat zo wild tekeer dat het lijkt of hij erin wil verdrinken.

Ik til mijn heupen van het bed en slaak een kreet. Het is lang geleden dat ik iemands mond op dit deel van mijn lichaam heb gevoeld. Deze mate van opwindning, passie en hitte is iets dat ik nog nooit heb gevoeld. Mijn kreten zijn dierlijk, we zijn geen mensen meer, we zijn alleen seks. Hij pakt me bij mijn middel en duwt me weer op het matras.

'Seks is meer dan alleen een handeling, het is een emotionele ervaring. Het is intiem en het vereist vertrouwen,' fluistert hij, terwijl hij met zijn duim mijn klitje streelt. 'Je bent naakt, blootgesteld, kwetsbaar. Je deelt een heel intiem moment met iemand anders.'

In zijn ogen vind ik een tederheid die ik nog nooit heb ervaren. Het getintel tussen mijn benen wordt sterker, tot het geen getintel meer is, maar een bliksemflits. Een bliksemflits die snel over zal gaan in een woeste onweersbui. Het is te veel. Ik pak zijn hoofd en probeer hem te laten stoppen, maar daar wil hij niets van weten. Mijn polsen legt hij naast me op het matras, vastgepind zodat ze nergens heen kunnen. Ik vind het heerlijk dat hij zo de leiding neemt. Hij lijkt precies te weten wat ik wil en laat zich niet afleiden.

Dan laat hij los en kunnen mijn arme opgezwollen delen een beetje bijkomen. Hij grijpt mijn heupen, trekt me nog verder naar zich toe en spreidt me open met zijn handen.

'We zijn nog niet klaar.' Zijn woorden trillen door mijn gevoelige vlees.

'O, Sebastian.' Mijn oogleden worden zwaar als zijn tong mijn klitje bereikt. Hij valt aan alsof het zijn laatste maaltijd is. Ik wil hem voeren.

'Dank u, God!' Ik probeer mezelf los te maken, maar hij blijft me likken en verslinden. Zijn tong laat geen stukje van mij onbeproefd. Mijn handen vinden een weg naar zijn haar, zoals zijn vingers een weg vinden binnen in mij. Hij vult me en ik druk mezelf nog harder tegen zijn handen aan, hem smekend om sneller te gaan.

'God heeft hier niets mee te maken,' zegt hij met een zware stem.

Ik voel mezelf strakker worden en mijn lichaam begint te schokken. Mijn spieren smelten aan elkaar vast en dan is dit gevoel geen gevoel meer. Het is een noodzaak die groter en groter wordt, als een bom die staat te ontploffen. De stilte in de hotelkamer wordt wreed verstoord door de geluiden die we samen maken. Dit is de begeerte waar ik altijd naar op zoek ben geweest. Schaamte en fatsoen bestaan niet meer, ik kan het seksuele wezen zijn dat ik ben. Alles in mij wordt strakker en strakker totdat... boem! Alles ineens losgaat, barst, ontploft en breekt. Als de huiveringen afnemen hoor ik mezelf kreunen. Hij gromt, terwijl hij me door mijn orgasme heen blijft plezieren.

Als alles weer stilvalt en ik zuchtend bijkom, voel ik hoe hij een kus op de binnenkant van mijn dij drukt en weer omhoogkomt. Hij hangt over me heen. Het kan me niet schelen waar hij net met zijn gezicht heeft gezeten, ik moet hem kussen. Ik trek zijn gezicht naar het mijne en zoen hem uit alle macht. Hij rukt zijn lippen los en kijkt me indringend aan, terwijl hij mijn haren naar achteren trekt. Het is alsof hij zichzelf probeert tegen te houden, of mij probeert tegen te houden. Ik breng mijn heupen omhoog om dichterbij hem te komen en voel zijn begeerte door de stof. Ik streel hem over zijn onderrug, trek hem tegen me aan en probeer hem te dwingen mee te bewegen.

'Stop, Stellina. Stop...'

Zijn heupen drukken gevaarlijk met pompende bewegingen tegen me aan. Hij voelt geweldig. De manier waarop zijn lichaam zich naar het mijne vormt is puur natuur. Ik voel zijn naakte torso tegen mijn tepels aan, zijn donkere borsthaartjes zachtjes tegen mijn huid wrijven. Zijn sterke armen aan beide kanten van mijn hoofd, houden zijn lichaam boven het mijne, terwijl ik in zijn hals bijt.

Hij weet zich van me los te maken. Happend naar adem laat hij zich zakken en drukt zijn gezicht tegen mijn borst aan. Ik begrijp niet wat hier nu aan de hand is. Ik trek aan zijn staart zodat hij gedwongen wordt me aan te kijken.

'Zoals ik al zei, Nina, je moet er goed over nadenken en een bewuste keuze maken. Want als ik je claim, ben je voor altijd van mij.'

Op het tipje van mijn neus voel ik een zacht kusje. Zachtjes kust hij ook mijn wangen, mijn oogleden, mijn hals en uiteindelijk mijn mond. Die kusjes zijn zo heerlijk... en leiden zo af!

Ik heb totaal geen controle op deze situatie en leg me erbij neer. Ik ontspan en geef me over aan zijn liefhebbende handelingen. Hij komt van me af en laat zich op zijn zij vallen, terwijl hij met één hand zachtjes mijn borst streelt, en mijn tepels, en mijn hals. Ik geniet. Mijn gedachten zweven ergens hoog in de lucht en zorgen voor een gevoel van vrijheid. De slaap komt me al gauw halen. Het laatste wat ik voel, zijn de lakens die hij over ons heen trekt en een zacht kusje op mijn voorhoofd.

Als mijn leven een weg was, was Sebastian nu de drijvende kracht.

Hoofdstuk 10 - Stiekem

NINA

Een paar uur later checken we uit en rijden we weg. Sebastian en ik! Om samen de toerist uit te hangen in München! Zo kan ik meer te weten komen over deze mysterieuze adonis! Merk je dat ik enthousiast ben?!

Anita snapte niets van mijn berichtje dat ik niet met haar en John mee terug zou rijden, maar ze krijgt later alle *ins* en *outs* van me.

A: DETAILS, DETAILS!

Ik: Wordt vervolgd :-)

We zitten samen in zijn gehuurde auto. Een Audi natuurlijk, een supermooie A6 coupe om precies te zijn. Sebastian ziet er heerlijk uit in een lichte spijkerbroek en een strak wit t-shirt. De serieuze CEO is verdwenen en daarvoor in de plaats zit een ontspannen man die ineens veel jonger lijkt dan gisteren.

De auto ruikt naar een combinatie van zijn citrusgeur en de leren bekleding. Het is zalig. Op de passagiersstoel moest hij eerst een paraplu, een regenponcho, een flesje water, een kleine EHBO-does en een deken-tje weghalen.

'Jij bent werkelijk overal op voorbereid, of niet?' vroeg ik toen hij de spullen naar de achterbank verplaatste.

'Dat klopt, ik heb graag de controle in handen. Dat geldt voor elk aspect van mijn leven.'

Controlefreak. Wel een lekkere *controlefreak*.

Terwijl ik hem bewonder, vraag ik me af wie hij eigenlijk is en wat precies de bedoeling is. Nina die nooit herhalingen wil, Nina die alleen op zoek is naar eenmalige neukmaatjes, bevind zich op onbekend terrein. Zij zit nu opgescheept met een fascinerende man die *meer* van haar wil, maar ik heb niet *meer*.

'Je weet het niet, hé?' merkt hij op en hij haalt zijn blik even van de weg om mij aan te kijken.

'Wat weet ik niet?' Ik frons.

'Wat je met mij aan moet.' Er verschijnt een grote glimlach op zijn gezicht.

Hij heeft gelijk: ik weet inderdaad niet wat ik met hem aan moet. Seks is altijd gewoon seks voor me geweest, twee mensen op zoek naar ontlading. Maar de afgelopen nacht voelde anders, dat was intiem, kwetsbaar en tegelijkertijd sterk. Hij deed alsof mijn lichaam een cadeautje was dat hij voorzichtig en vol eerbied uitpakte. Als dank kreeg ik het heftigste orgasme dat ik ooit heb gehad.

'Ik ben bang dat je iets van me wilt dat ik helemaal niet kan geven.' Ik verbaas mezelf met mijn eerlijke antwoord en kijk hem niet aan als ik praat.

Hij kijkt weer naar de weg. 'Je moet het niet doodanalyseren, Nina. *Go with the flow, carpe diem*, dat ben jij toch?'

'Hoe weet jij dat ik dat altijd zeg?'

'Ik weet alles over jou, want als ik iets wil, moet ik van alles op de hoogte zijn.'

Zijn wenkbrauwen gaan een paar keer omhoog en hij lacht ondeugend. Wat hij zegt klinkt luchtig, maar is aardig stalkerig. Moet ik me zorgen maken? Hij weet dingen die je niet te weten komt door te Googlen en die ook niet in mijn personeelsdossier staan. Dingen die alleen mensen die mij goed kennen weten.

Ik kijk naar hem en zie een gedeelte van de tattoo op zijn bovenarm. Die had ik gisteren nog niet gezien, toen werd het bedekt door zijn overhemd.

'Wat is dat voor tattoo?'

Eigenlijk zijn er tien andere vragen die ik eerst zou moeten stellen.

'Het is een veer. Het stelt niets voor, het is van toen ik nog jong was, dan doe je dat soort gekke dingen.' De woorden vloeien uit zijn mond, alsof ze geïmproviseerd zijn.

De tattoo komt me bekend voor, ergens heb ik dit eerder gezien. Voordat ik kan doorvragen gaat mijn telefoon.

'Het is mijn beste vriendin,' zeg ik tegen Sebastian. '*Good morning, this morning*,' is mijn gebruikelijke, vrolijke groet aan haar.

'Hé, *Trucker Girl*! Wat *the hell* gebeurt daar? Waar ben je nu?'

'Ik zit naast de heerlijke baas in de auto en we zijn onderweg naar München centrum,' zeg ik, alsof dat de normaalste zaak van de wereld is. Natuurlijk praat ik Nederlands, zodat Sebastian het niet zal verstaan. Hij kijkt me met een brede grijns aan en kijkt vervolgens weer naar de weg.

'Dus je plannetje is gelukt? Je hebt een "sterke nacht" beleefd met jouw Amerikaanse God?'

'Of het "sterk" was weet ik niet, misschien is *onverwacht* een betere benaming. Het is het in ieder geval niet wat jij denkt. Ik kan je er nu niet veel over vertellen want mijn *Amerikaanse God* zit pal naast me.' Ik kijk naar hem en zorg ervoor dat hij mijn ondeugende glimlach niet ziet. 'Hoe is jouw missie gegaan? Dat zag er veelbelovend uit op de dansvloer, ik was verbaasd dat jij je zo liet gaan zo ten overstaan van collega's.'

'Ach ja, een meisje moet doen wat een meisje moet doen.' Ze giechelt hard.

Sebastian en ik rijden ondertussen een parkeerplaats op vlakblij de beroemde Marienplatz.

'Ik moet gaan Anita, ik spreek je later.'

'Zeker weten spreek je me later, ik wil alles weten!'

Als ik het gesprek beëindig, is het stil in de auto. Ik stop mijn mobiel in mijn tasje en hij kijkt me de hele tijd aan. Ik word er ongemakkelijk van en kijk hem vragend aan. Hij glimlacht ingetogen, alsof hij een binnenpretje heeft dat hij niet met mij wil delen. Ik durf het bijna niet te vragen, maar doe het toch.

'Wat is er?'

'Ik twijfel nog even of ik het je ga vertellen of niet.' Zijn lippen zijn getuit, hij knijpt met zijn ogen en er verschijnen denkrimpeltjes.

'Wat?'

'Ik weet niet zo goed hoe ik het moet zeggen...' Hij aait over zijn kin alsof hij heel hard nadenkt. Deze man is echt een raadsel. 'Er zijn twee manieren om het je te vertellen. Jij mag zeggen welke de beste is.'

Het is weer even stil. Ongemakkelijk pak ik een pluk haar en begin ermee te draaien. Dat doe ik altijd als ik zenuwachtig ben.

'Vertel het nou maar.'

'Zeker weten?'

Jezus Christus Superster en de Heilige Maagd Maria.

'Ja! Zeker weten!'

'Nou, ik kan het zo zeggen: jouw *Amerikaanse God* verstaat Nederlands,' hij spreekt nu Nederlands met een ontzettend sexy Amerikaans accent, 'Of zo: de *heerlijke baas* verstaat Nederlands. Welke van de twee is het beste?'

OMG! Met hoofdletters en een groot uitroepteken. Of in het oer-Nederlands: nou breekt mijn klomp!

Hij stapt uit de auto. Ik blijf versteend zitten en staar wezenloos voor me uit. Waarom spreekt hij Nederlands, hij is toch Amerikaans? Hij heet Sebastian Strong nota bene. Ik ben helemaal van de kaart. Heb ik hem echt *mijn Amerikaanse God* genoemd? En *een heerlijke baas*? Of zoals hij dat uitsprekt 'eerlaike bahas'. Hij heeft alles wat ik tegen Anita heb gezegd verstaan.

In gedachten schiet ik mezelf met een pistool door mijn slaap, vliegt de kogel door mijn hoofd en spat alles er aan de andere kant spectaculair uit. Ik denk niet dat ik deze man ooit nog in de ogen durf te kijken.

Hij doet mijn deur open en gebaart dat ik uit moet stappen. Ik blijf zitten en kijk met een rode kop voor me uit. Met Anita praat ik soms op een manier die beter past bij een middelbare scholier dan een volwassen vrouw. Hoe oud ben je ook alweer Nina?

Als ik eindelijk uitstap, pakt hij lachend mijn elleboog en leidt me over de stoep richting het mooie plein.

'Ben jij Nederlands?' Ik blijf naar de grond kijken.

We lopen door terwijl we praten. Hij let helemaal niet op de omgeving en zal hier vaker zijn geweest. Hij werkt waarschijnlijk langer dan ik bij Audi en zal ongetwijfeld eerder op bezoek zijn geweest.

Met een uitgesproken Amerikaans accent antwoordt hij in het Nederlands. 'Mijn grootouders waren Brabantse boeren die naar Amerika geëmigreerd zijn. Ze hebben zich gevestigd in de buurt van Chicago.'

Zijn Nederlands is niet eens zo slecht. Ik ben onder de indruk.

Hij gaat verder in het Engels. 'Er is daar een grote kolonie van Nederlandse boeren. Zij zijn trots op hun Nederlandse afkomst en hebben dan ook een gezegde: *If it ain't Dutch, it ain't much*. Het Nederlands dat zij praten, is een beetje ouderwets. Ik versta het beter dan ik het zelf kan spreken.'

'Dus je bent eigenlijk een soort Nederlandse cowboy? Ik moet voortaan uitkijken wat ik allemaal tegen mijn vriendinnen over jou zeg waar je bij bent.' Ik geef hem een knipoog.

'Ik vind het juist leuk hoe jij tegen je vriendinnen over mij praat. Ga vooral zo door, zou ik zeggen.' Hij kijkt me met opgetrokken wenkbrauwen aan. Hij is Nederlands, ik kan het nog steeds niet geloven.

'Jij bent stiekem een autochtoon en ik ben stiekem een allochtoon! Maar omdat ik geen accent heb, weten de meeste mensen niet dat ik van Italiaanse komaf ben.'

'Ik voel me gewoon Amerikaans, maar de Amerikaanse cultuur is eigenlijk niets anders dan een optelsom van verschillende soorten Europeanen: Italianen, Nederlanders, Duitsers, Engelsen die allemaal ooit naar het westen zijn vertrokken, op zoek naar een beter bestaan.'

Ineens kijkt hij serieus, twijfelend. Na een kleine pauze besluit hij het me toch te vertellen.

'Sebastian Strong is *niet* mijn echte naam.' Hij spuugt de woorden er bijna uit, alsof het een groot geheim is dat hij met zich meedraagt.

'Niet?'

Zie je wel dat Sebastian Strong niet zijn echte naam kon zijn? Ik vond het al te veel lijken op de naam van een hoofdpersoon uit een roman.

'Nee, en het is ook niet de bedoeling dat iedereen het weet. Ik schaam me een beetje, namelijk.'

'Jij schaamt je ergens voor?'

'Wil je weten hoe ik echt heet?'

Ik knik opgewonden.

'Gers Sterk,' fluistert hij. Meteen kijkt hij weg. Hij lacht en bijt op zijn onderlip. Met het ene oog dicht en het andere open wacht hij mijn reactie af.

'Onze Gers!' Ik moet lachen. Hoe Nederlands, ik bedoel, hoe Brabants wil je het hebben?

Sinds ik deze man heb ontmoet, zit ik in een soort achtbaan. Inmiddels wordt het me wel duidelijk dat dit geen saai zakenmannetje is. Hoe meer ik te weten kom, hoe meer ik wil weten.

'Onze Gers? Wat bedoel je daarmee?' Hij kijkt verbaasd.

'Dat zeggen wij Brabanders. Ons dit, ons dat, ons mams, onze paps. Onze Gers zouden ze gezegd hebben tegen jou,' leg ik uit.

'Aha. Je kunt je voorstellen dat Gers erg moeilijk uit te spreken is voor een Amerikaan. Heel mijn jeugd heb ik daar problemen mee gehad, je wilt niet weten hoe erg ik als kind ben gepest. Daarom ben ik mezelf al vrij vroeg in mijn leven Sebastian gaan noemen. Mijn achternaam heb ik ook naar het Engels vertaald. Uiteindelijk heb ik mijn naam officieel naar Sebastian Strong veranderd.'

'Je geheim is veilig bij mij.' Ik gebaar dat ik mijn mond met een sleutel op slot doe en de sleutel weggooi.

'Zal ik je voortaan dan maar Gers noemen?' vraag ik hem lachend.

'Liever niet,' zegt hij met een frons.

We stoppen met lopen en kijken elkaar aan.

'Maar nu ik weet dat je ouders je Gers hebben genoemd, en je eigenlijk van Nederlandse komaf bent, vind ik Sebastian niet echt meer bij je passen.' Mijn schouders gaan omhoog als ik dat zeg, mijn hoofd houd ik schuin. Als hij Sebastian wilde heten, had hij mij zijn echte naam maar

niet moeten vertellen. 'Waarom heb je me je echte naam verteld, als je toch Sebastian wil blijven gebruiken?'

Nog nooit heeft iemand mij zo intens in de ogen gekeken. 'Ik wil dat we elkaar leren kennen. Ik wil dat je mij leert kennen. Ik wil dat je dingen over mij weet die niemand anders weet. Dat je mij begrijpt, beter dan iemand mij ooit begrepen heeft.'

Hij moet echt ophouden met de romantiek en de liefdesverklaringen. Ik doe een stap naar achteren.

'Je bent wel intens, zeg. Het klinkt alsof je onze hele toekomst al gepland hebt. Zullen we het wat rustiger aandoen? Het van dag tot dag bekijken?'

Hij schrikt van mijn reactie en doet ook een stap naar achteren.

'Nee.'

Oké, dit loopt een beetje uit de hand. Ik moet het weer wat luchtiger maken.

'Ik heb een alternatief: wat als ik je iets anders noem dan Gers of Sebastian?' Het idee intrigeert hem. 'Ik verzin wel iets wat bij je past.'

Ik ben nog over een alternatieve naam aan het nadenken, als mijn rechtervoet ergens achter blijft haken en ik mijn evenwicht verlies. Sebastian heeft me opgevangen voordat ik besef wat er gebeurt. We kijken allebei naar beneden en zien een man. Hij zit met zijn rug tegen de muur met zijn benen voor zich uitgestrekt. Het is overduidelijk een zwerver met naast zich een blikje met wat muntjes. Hij heeft geen schoenen aan en zijn voeten zien er vies en gehavend uit. Hij is ook van ons geschrokken en haalt snel zijn benen naar zich toe.

'Sorry!' zeg ik in het Nederlands. We zijn in Duitsland, Nina. '*Entschuldigung*,' probeer ik in mijn beste Duits, terwijl ik wat verder van hem af ga staan.

De man haalt lachend zijn schouders op bij wijze van verontschuldiging. Dan pakt hij een heel oud uitziende mondharmónica en begint er een liedje op te spelen. Snel zoek ik in mijn zakken naar muntjes. Hij ziet er ook wel uit alsof hij wat hulp kan gebruiken.

Sebastian kijkt me aan en vraagt: 'Vind je het erg als ik je twee seconden alleen laat?'

'Wat ga je doen dan?'

'Ik ben zo terug. Hier blijven staan, jij.'

'Oké.'

Ik blijf liever niet alleen met zo'n zwerver voor me. Er zijn nog maar weinig mensen op straat, wie weet wat voor ideeën die zwerver zich in zijn hoofd haalt? Mocht dat het geval zijn dan zet ik het gewoon op een rennen. Ver zal hij in ieder geval niet komen op die blote voeten.

Ik kijk naar hoe hij mondharmonica speelt en doe een paar muntjes in zijn blikje die hij dankbaar accepteert. Al snel is Sebastian terug, buiten adem van het rennen. In zijn rechterhand heeft hij een paar hardloopschoenen en in zijn linkerhand een paar witte sportsokken. Hij overhandigt de man vriendelijk de spullen. De man kijkt verbaasd, gooit zijn mondharmonica op de grond en staat op om de spullen van Sebastian aan te nemen. Sebastian schudt zijn hand en geeft de man een schouderklopje. De man blijft ons verbaasd aankijken.

Sebastian legt zijn hand op mijn onderrug en duwt me zachtjes, zodat ik weer begin te lopen. Gedurende de hele interactie met de zwerver heeft Sebastian geen woord gezegd, maar zijn daden spreken boekdelen.

Plotseling ben ik trots op deze man. Hij is meer dan een *controlefreak*, meer dan een sexy romanticus met een privé-harem van K3tjes. Ik weet nog niet veel over deze mysterieuze Cowboy uit Amerika, maar één ding weet ik wel: het is een Cowboy met een hart.

Als mijn leven een weg was, reden we nu onverwachts door een mooi glooiend landschap, bij een warme ondergaande zon.

